

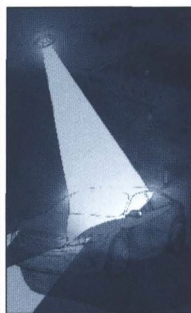
ufo-nyt SUFOI ©

50. årg. 2008

1. kvartal

Nr. 1

Bilstop-sager
Engelske arkiver åbnes
Flyveleder så lysfænomen
Hemmeligt ufo-arkiv i Danmark?

Forsideillustration:

Maskiner fejler, når der er ufoer i nærheden. Bilmotorer går i stå. Lys blinker og går ud. Radioer fyldes med statisk støj. Tv-skærme flimrer. Selv elforsyningen siges at være gået ned i forbindelse med ufo-observationer. Sådanne påvirkninger af omgivelserne – ofte refereret til som elektromagnetiske (EM) effekter – har ufologer fra tid til anden opfattet som et af de stærkeste beviser på, at ufoer eksisterer i en fysisk form. Hændelserne kan ikke afvises som hallucinationer. Den fysiske påvirkning er registreret i hundredvis af tilfælde og kan dårligt afvises som en lejlighedsvis, tilfældig effekt.

Læs 1. del af Martin Kottmeyers artikel side 15 om bilstop-sagerne. (Tegning: Bo Møller Hansen)

Indhold

Viden og information.....	3
(Endnu) ingen rumskibe, men stadig uløste gåder	4
Hemmeligt ufo-arkiv i Danmark?	8
Engelske arkiver åbnes.....	9
CIA's hemmelige dokumenter	10
UFO Fondet af 1979 takker af	12
Når teknikken svigter, 1. del	15
Flyveleder så lysfænomen	21
90-års fødselsdag.....	22
Japan og ufoerne.....	22
Læsertilbud	23
En astronomisk rejse.....	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 95, DK-6200 Aabenraa
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.ufo.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:

Se side 3

Copyright:

© SUFOI 2008

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen
e-mail: oleh@post1.tele.dk

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen og Bo Møller Hansen

Produktion:

Tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S
- 57 64 60 85

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne re-proklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivestidspunkter 2008:

I 2008 udkommer UFO-Nyt 15. februar, 16. maj, 15. august og 14. november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2008 er kr. 297,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 367,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2008-2012 incl.) for kr. 1.485,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.835,00.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Postboks 95, 6200 Aabenraa.

Hvor intet andet er nævnt, er de bragte illustrationer fra SUFOI Picture Library.

Skandinavisk UFO Information
SUF01
Postboks 95, 6200 Aabenraa

Formål

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

Ved et ufo-fænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

SUF01 ledes af repræsentantskabet.

Formand

Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde

Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser

Kim Møller Hansen

Informationsarbejde

Peter Nørgaard, Solbakkevej 69, 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside

Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.

Jan Hansen (ekspedition), Postboks 95, 6200 Aabenraa.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.

Inge Svane, Langelinie 102, 5230 Odense M

Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3. th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Viden og information

En del sider i dette nummer af *UFO-Nyt* handler naturligvis om SUFOI's 50 års jubilæumsarrangement den 10. november 2007 i Lyngby Kulturhus. Det var dejligt at møde kommende medlemmer og gense gamle bekendte og tidligere repræsentantskabsmedlemmer. Alt klappede på dagen, ikke mindst takket være hjælp fra familie og venner. Også en tak til konferencens to sponsorer, Gyldendal (www.gyldendal.dk) og Narayana Press (www.narayana.dk).

Dagen var kulminationen på 50 års foreningsarbejde. Mange aktive medlemmer har gennem årene brugt i tusindvis af ulønnede timer på samtaler med observatører, indsamling af data, på at efterforske og offentliggøre resultaterne, skabe gode kontakter til offentlige myndigheder og medier, udanne nye rapportoptagere, opbygge et netværk af faglige eksperter – og meget, meget mere. Alle disse ihærdige og ofte stædige mennesker med vidt forskellige baggrunde både uddannelsesmæssigt og socialt – men med samme fritidsinteresse – kan vi takke for, at SUFOI er nået så langt og kan drage de konklusioner, vi gør.

I løbet af 2008 skal SUFOI's repræsentantskab drøfte opgaverne og visionerne for det fremtidige arbejde. Umiddelbart ser jeg to store opgaver:

Videreføre arbejdet, som er igangsat med bogen "50 år med ufoer"

Toke Haunstrups bog "50 år med ufoer" er en milepæl i foreningens historie. Alle, der har været aktive i foreningen, kan nikke genkendende til mange af de erfaringer, som bogen dokumenterer, og til konklusionerne. Analysen har selvfølgelig ikke afdækket ufo-fænomener fuldt ud. Der er stadig huller i vores viden. Det kan ikke udelukkes, at der er flere ukendte naturfænomener bag observationerne, for vi kan have overset fænomener i rapportmaterialet. Derudover ved vi, at der stadig er sociologiske og psykologiske aspekter, som endnu ikke er tilfredsstillende afdækket. På disse felter kan vi i fremtiden opdage nye ting om os selv, og hvordan vi som mennesker opfatter fænomener i naturen.

Arbejdet med "50 år med ufoer" viser, at der stadig kan ligge unik viden i SUFOI's 15.000 rapporter. Vi bør udforske de områder på det ufologiske landkort, som stadig er ukendt land. Det er et stort arbejde, og vi kan ikke

kortlægge hele området alene. Det har SUFOI ikke ressourcerne til. Det er nødvendigt, at vi også kan inddrage analyser, som gøres af udenlandske ufo-foreninger og forskere. Jeg håber, at offentliggørelsen af rapporten "50 år med ufoer" vil inspirere udenlandske ufo-foreninger til at udføre et tilsvarende analysearbejde, så der kan samles flere brikker til ufo-puslespillet.

Fastholde det høje informationsniveau

Den 20. januar 2008 lavede jeg en simpel søgning på ordet UFO på søgemaskinen Google. Det tog 0,13 sekunder og gav over 44 millioner hits. En tilsvarende søgning på YouTube gav 108.000 videoklip om ufoer. Ufoerne er populære som en del af underholdningsindustrien og andet tidsfordriv – hvilket præger vores opfattelse af ufo-fænomenerne – i hvilket omfang er endnu ikke kortlagt.

Internettets informationskaos gør det svært for offentligheden, medieerne og studerende at skaffe sig overblik og reel viden om ufo-fænomener. Vilde ufo-historier, løse rygter og plattenslageri spredes lynhurtigt over hele verden via nettet. Søger man efter saglig viden om ufoer på nettet, kommer man til gengæld til at lede længe. SUFOI's indsats på informationsområdet, dvs. ikke mindst via *UFO-Nyt*, www.ufo.dk og *UFO-Mail*, bliver derfor vigtigere end nogensinde før.

Vi har brugt 50 år på at blive kloge på ufo-fænomener. I det omfang vores ressourcer rækker, har vi en forpligtelse til at give offentligheden saglig viden om ufo-fænomener.

Vores hjemmeside www.ufo.dk har i gennemsnit 15.000 unikke besøgende om måneden. Rigtig mange har fundet ud af, at det gratis elektroniske nyhedsbrev *UFO-Mail* er en hurtig, billig og nem måde at holde sig opdateret på. På kort tid har *UFO-Mail* fået over 2.000 abonnenter. UFO.dk har også den vigtige funktion, at det er det eneste sted i Danmark, hvor man kan indberette sin observation – og her kan alle hurtigt få et overblik over observationerne.

Besøgstallet på www.ufo.dk og de mange spørgsmål, som vi modtager via hjemmesiden, fortæller mig, at der – selv efter 50 år – er interesse for SUFOI's arbejde, og at rigtig mange er nysgerrige efter at blive klogere på ufo-fænomenerne.

AF KIM MØLLER
HANSEN

(Endnu) ingen rumskibe, men stadig uløste gåder

Der blev grinet meget på SUFOI's 50 års jubilæumskonference, men det gik ikke ud over sagligheden. Og organisationen er klar til at tage hul på de næste 50 år.

PER BORGAARD

SUFOI tog fornøjelserne lidt på forskud ved 50 års jubilæumskonferencen den 10. november 2007 i Lyngby Kulturhus, for faktisk blev foreningen stiftet 17. december 1957 af en flok nysgerrige officerer på Flyvestation Skrydstrup. Ufoer var jo en erhvervsrisiko for piloter, hvis de var mere end varm luft. Initiativtageren, kaptajnløjtnant H.C. Petersen, var dog allerede overbevist om, at de sære ting på himlen var rumskibe fra andre planeter.

Den forklaring holdt ikke 50 år. Det blev skåret ud i pap på konferencen i Lyngby Kulturhus. Chansen for et fremmed rumskib i Jordens nærhed er mindre end mikroskopisk, men til gengæld er der uløste gåder. Problemet er nu som før, at troværdige vidner rapporterer utrolige iagttagelser.

Konferencen åbnede efter formand Kim Møller Hansens velkomst med et af de mere fantastiske eksempler, Claus Lundholms oplevelse nord for Vejle i september 95. Et eller andet fænomen, der gav indtryk af at være 12-15 meter i diameter med en masse lysende punkter på undersiden, syntes at svæve så lavt over hans bil, at han kunne have rørt det, hvis han var hoppet op på biltaget.

"Det utroligste var, at noget så stort kunne komme så tæt på uden en lyd," sagde Lundholm, der gav en levende beskrivelse af sine reaktioner under og efter oplevelsen – uden at komme med bud på, hvad det egentlig var. Han er heller ikke blevet mystiker af det – men mere nysgerrig.

Fakta serveret med humor

Næste indslag var en gennemgang af danske ufo-fotos i 50 år ved SUFOI's utrættelige Ole Henningsen. Med humor og skarp iagttagelsessevne kommenterede han billeder fra SUFOI's arkiv.

I ufatteligt mange tilfælde har SUFOI fundet en naturlig forklaring.

"Er vi alene i universet?" spurgte astrofysiker og SUFOI-medlem Michael Linden-Vørnle og svarede, at det er vi næppe, for de byggesten, vi består af, findes overalt i kosmos. Spørgsmålet er, om de er blevet sat "rigtigt" sammen andre steder.

"Vi leder jo efter andre som os, men under den søgen falder vi måske over nogle, der er ganske anderledes," sagde han, men turde ikke spå, hvornår vi kan risikere at møde en kosmisk slægtning. Hans foredrag var inspirerende og ofte morsomt, men hvad humor angår, blev han slået af cand. scient. Steen Eiler Jørgensen, som tog fat på påstanden om, at der aldrig har været mennesker på Månen. Myten om, at månelandingerne var et stort NASA-fupnummer, hang i laser, før Sten Eiler Jørgensen slap den. Hvis De vil vide mere, så kig fx på www.clavius.org

Steen Eiler Jørgensen gav dagens klogeste råd: "Slå følge med dem, der søger sandheden, men pas på dem, der allerede har fundet den."

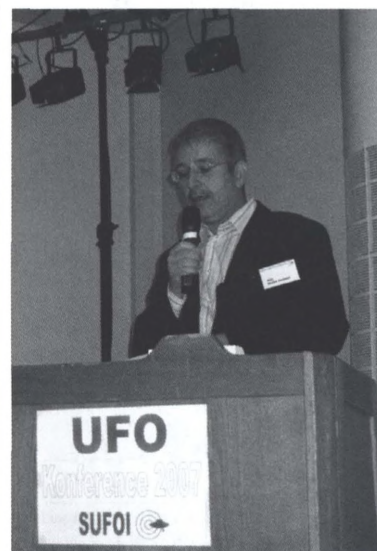
Guldklumper blandt avner

Nick Pope, tidligere leder af det britiske forsvarsministeriums undersøgelse af ufo-rapporter, skitserede arbejdet med mere end 10.000 rapporter. Man fandt naturlige årsager til 80 %, så i den sammenligning klarer SUFOI sig fint. Tilbage stod en samling begivenheder, først og sidst Rendlesham Forest-sagen fra først i 80'erne, der var så veldokumenterede, at de omvendte Pope til at mene, at der bag en del af rapporterne er et virkeligt fænomen, selv om det næppe er rumskibe (se www.nickpope.net/). Der er meget, der skrider på at blive opklaret.

Til sidst talte manden bag SUFOI's jubilæumsrapport "50 år med ufoer". Om den handlede næsten hele sidste nummer af *UFO-Nyt*, så Toke Haunstrup skal ikke refereres her, men han gav et spændende indblik i et fantastisk detektivarbejde. Læs bogen!

SUFOI's formand, Kim Møller Hansen, rundede af med at fastslå, at SUFOI efter 50 års arbejde har en unik erfaring, man har pligt til at stille rådighed for alle, ikke mindst dem, der render ind i en uforklarlig observation.

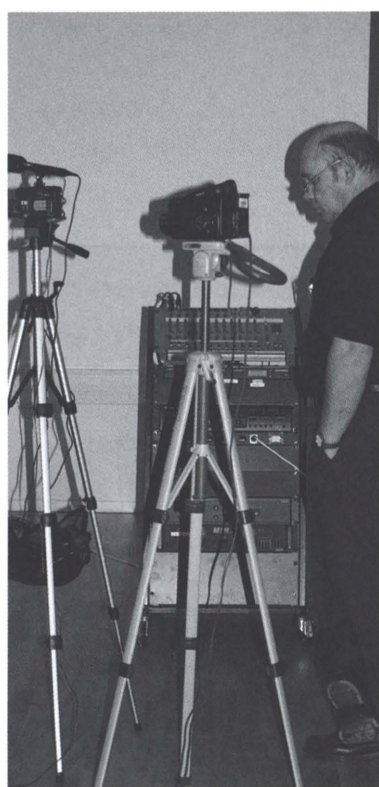
"Vi får fortsat så mange henvendelser på www.ufo.dk, at vi ikke er i tvivl om, at der stadig er brug for SUFOI. Derfor går vi veloplagt ind i SUFOI's andet halve århundrede og håber, at mange nye vil gå med ind i opklaringsarbejdet," sluttede han. □

SUFOI's formand Kim Møller Hansen byder velkommen i en fyldt sal. (Foto: Henrik Klinge Pedersen)

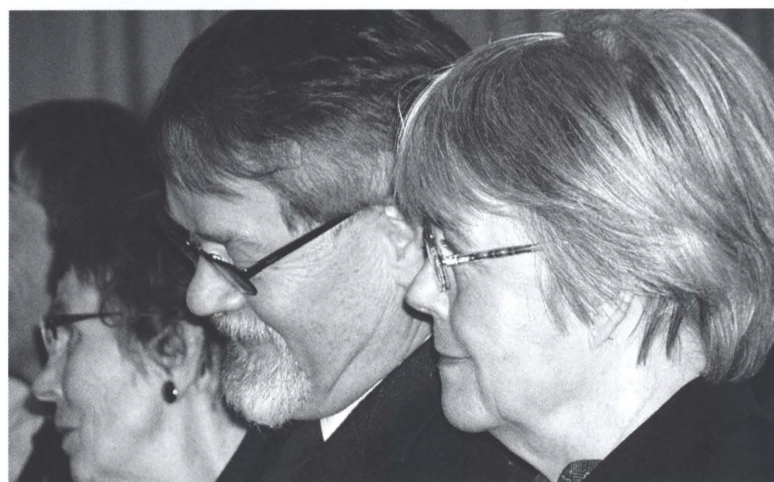
Mindst 140 mennesker havde fundet vej til Lyngby Kulturhus og var med til at gøre jubilæumsdagen til en minderig oplevelse.
(Foto: Inge H. Svane)

Hele jubilæumsdagen blev videofilmet. Når de mange timers optagelser er færdigredigeret, vil UFO-Nyts læsere få mulighed for at erhverve en dvd med de bedste optagelser. Her overvåges teknikken af en af de ihærdige fotografer, Bo Nielsen.
(Foto: Inge H. Svane)

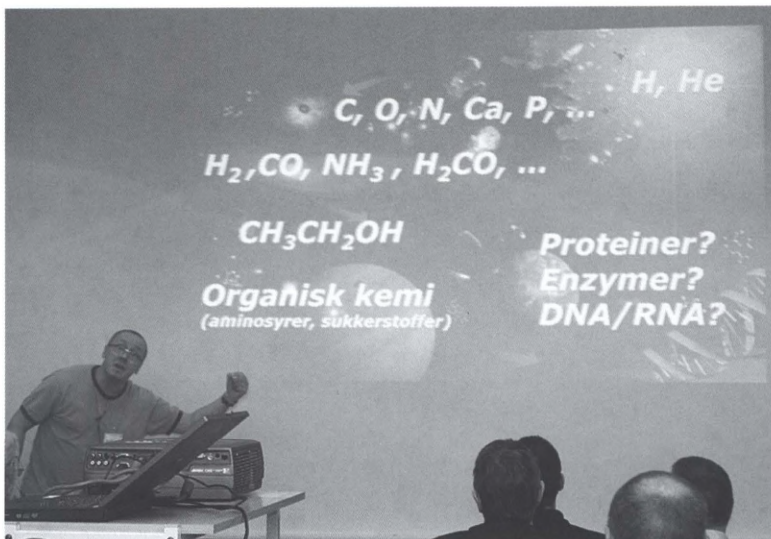

Claus Lundholm fortalte om sin nærobservation af 2. grad, da han en mørk aften i 1995 blev standset i sin bil af et enormt eksploderende lys. Foredraget havde tag i folk og gav anledning til mange opklarende spørgsmål.
(Foto: Flemming O. Rasmussen)

Der blev lyttet intenst til dagens mange foredrag, som både indeholdt alvor, lune og humor. Her ses tidligere formand for SUFOI, Flemming Ahrenkiel, og frue.
(Foto: Svend Aage Iversen)

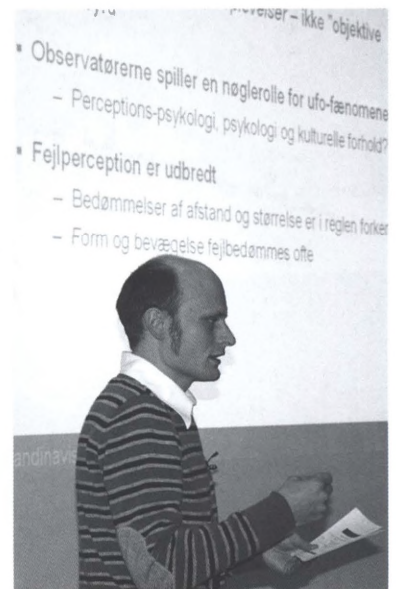
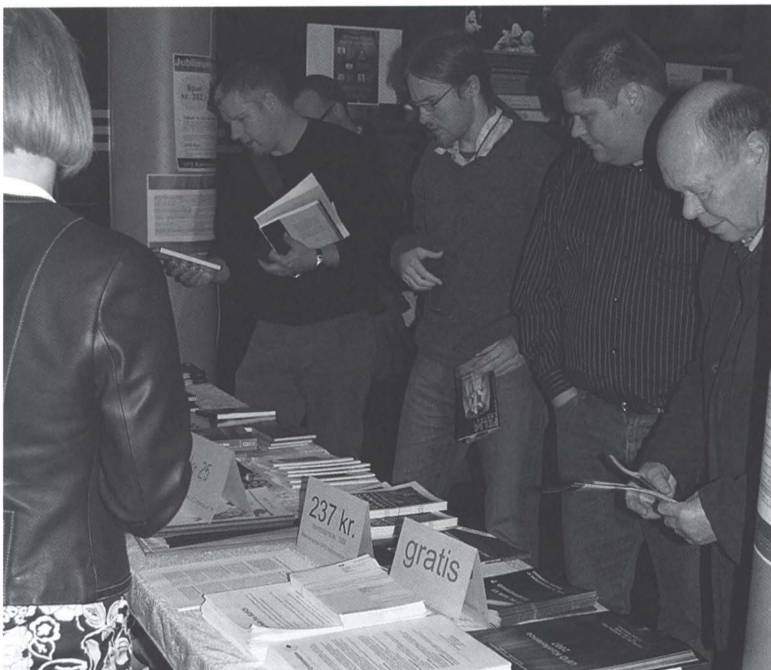
Astrofysiker Michael Linden-Vornle var som altid en meget levende, engageret og spændende foredragsholder.
(Foto: Flemming O. Rasmussen)

I de korte pauser mellem konferencens foredrag gik snakken livligt i foyeren.
(Foto: Flemming O. Rasmussen)

SUFOI's stand med salgsmaterialer blev flittigt besøgt. Mange skulle sikre sig et eksemplar af Toke Haunstrups nye bog "50 år med ufoer". I dagens anledning var der naturligvis også en række fristende tilbud.
(Foto: Flemming O. Rasmussen)

Toke Haunstrup fremlagde konklusionerne fra bogen "50 år med ufoer" og sagde bl.a.: "SUFOI's erfaringer og rapportmateriale kan ikke bekræfte teorien om, at ufoerne er rumskibe. Til gengæld viser erfaringerne, at der findes en lang række naturlige fænomener og faktorer, som kan foranledige endog meget besynderlige oplevelser."
(Foto: Inge H. Svane)

50 år med ufoer

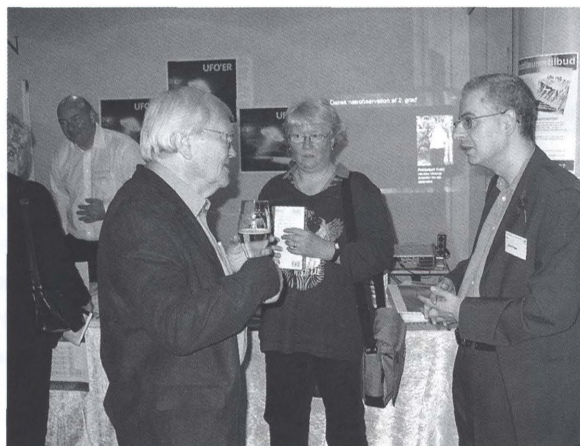
SUFOI's store udgivelse om 50 års rapportarbejde skrevet af Toke Haunstrup. Rapporten er på 144 sider og velillustreret. Pris kun **kr. 180,00**

Bogen bestilles på side 23.

Ole Henningsen (tv.) i samtale med Steen Eiler Jørgensen.
(Foto: Flemming O. Rasmussen)

Journalist Per Borggaard (tv.) i samtale med Nick Pope og Tora Greve (UFO-Sverige).
(Foto: Kim Møller Hansen)

Konferencens udenlandske bidrag stod Nick Pope for. Nick Pope arbejdede i perioden 1991-1994 for det britiske forsvarsmi-
nisteriums hemmelige ufo-projekt. Nick Pope ses som nr. 2 fra højre. Ved siden af ham (med ryggen til) står Per Andersen,
som havde ansvaret for, at alt klappede, som det skulle. Helt til venstre står Ole Retsbo fra DR Kultur. Ole Retsbo og ka-
meramanden var til stede under det meste af konferencen for at lave optagelser, som skal bruges i en Temalordag om ufoer,
der sendes på DR2 i april/maj 2008. Det præcise udsendelsestidspunkt kendes ikke i skrivende stund, men vil naturligvis blive
offentliggjort via bl.a. www.ufo.dk og UFO-Mail.

(Foto: Flemming
O. Rasmussen)

Hemmeligt ufo-arkiv i Danmark?

Den annoncerede offentliggørelse af Det britiske Forsvarsministeriums ufo-arkiver i 2008, Det franske Rumcenter CNES' frigivne ufo-rapportmateriale i starten af 2007 og den fortsatte offentliggørelse af tidligere hemmeligstemplede materialer fra CIA, Den centrale amerikanske Efterretningstjeneste, rejser naturligvis ofte det spørgsmål: Hvad med Danmark? Findes der i Danmark et hidtil hemmeligholdt ufo-arkiv hos fx Forsvaret?

Ikke os siger PET

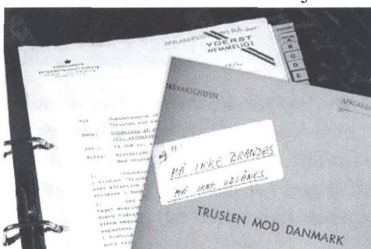
Visse danske mediefolk har ved forskellige lejligheder stillet forskellige myndigheder herhjemme dette spørgsmål. Den danske gratisavis *Nyhedsavisen* kunne den 17. april 2007 eksempelvis i overskriften meddele, at "Danmark er et land uden X-filer".

Nyhedsavisens medarbejder, journalist Per Thiemann, havde talt med flere myndigheder om sagen, men de benægtede alle kendskab til, at der i Danmark skulle eksistere sådanne ufo-arkiver. Kommunikationskonsulent Mikkel Thrane fra Politiets Efterretningstjeneste, PET, sagde til *Nyhedsavisen*:

"Det har jeg intet kendskab til. Jeg tror slet ikke, det er her, I skal spørge," og så råder han i øvrigt til at ringe videre til Flyvertaktisk Kommando (FTK) i Karup.

Nej, siger FTK

Hos FTK oplyser major Palle Mikkelsen til *Nyhedsavisens* Per Thiemann, at man i bunkeren i Karup ikke har arkiver eller agenter med speciale i mystiske fænomener. Major Mikkelsen er dog uhyre hjælpsom og foreslår *Nyhedsavisen* at gå videre med en kontakt til den pensionerede major S. B. Helldén. Med sin ansættelse inden for Flyvevåbnet fra 1953 til 1986 er major Helldén en af de nulevende personer, der stadig personligt har et glimrende, historisk overblik over arbejdet i

Flyvertaktisk Kommando. Han bekræfter over for *Nyhedsavisen*, at han beskæftigede sig med "ufoer", som et af de emner han var ansvarlig for, da han i sin tid havde sin gang i FTK. "Og der er ikke nogen X-files," betyder han. "Sådan noget havde det danske forsvar ikke tid til.

Vi tog da henvendelserne seriøst. Men, det var altså under Den Kolde Krig. Der var ting, der var vigtigere," slutter major S. B. Helldén.

Ikke et militært center

Flyvertaktisk Kommando kan jo være det naturlige sted for befolkningen at henvende sig, hvis man har observeret noget helt usædvanligt på himlen. Det får da også *Nyhedsavisens* journalist Pelle Ammundsen til den 9. januar 2008 at kontakte vagthavende hos FTK. Vagthavende sørger fornuftigvis dog hurtigt for at få den atypiske forespørgsel viderestillet til FTK's pressefolk. Det bliver informationsmedarbejder, journalist Inge Borggaard, der godt en times tid efter udtaler sig til *Nyhedsavisen*: "Vi beskæftiger os ikke med ufoer ... vi har ikke et militært center, der beskæftiger sig med med ufoer."

Det lyder, som om I skjuler noget?

"Nej. Det gør vi ikke. Vi får selvfølgelig henvendelser, men det meste kan forklares. Dem, vi umiddelbart ikke kan forklare, sender vi videre til Skandinavisk UFO Information."

Kan du garantere, at I ikke sender de uforklarlige henvendelser et hemmeligt sted hen?

"Ja, det tror jeg godt, jeg kan."

Hvorfor siger du "tror"?

"Jamen, det kan jeg godt."

Hvorfor fortæller du ikke bare sandheden?

"Som jeg siger, vi kan forklare de fleste ting. Men det, vi ikke kan forklare, bruger vi ikke tid på. Der er ingen ufo-enhed i militærregi."

Hvorfor skal du være så præcis. Har I bare lagt ufo-enheden et andet sted end hos militæret?

"Nej, nej, nej. Der er ikke noget fordækt i det. Jeg lover dig, at der ikke er noget ufo-kontor," lyder det afsluttende fra FTK's pressemedarbejder Inge Borggaard til *Nyhedsavisens* nysgerrige Pelle Ammundsen.

FE interesseret

"De nyligt offentliggjorte CIA-dokumenter har også interesse for Forsvarets Efterretningstjeneste," fortalte Ole Toft, presseofficer og kommandørkaptajn ved FE, til Politiken.dk's Ulrich Quistgaard den 26. juni 2007 og fortsatte:

"Vi får både vores informationer fra lukkede og åbne kilder, så alt har selvfølgelig interesse."

Han mener ikke, at CIA's forsøg på at signalere åbenhed er usædvanlig.

"I nyere tid som efterretningstjeneste er det også vores rolle at lægge ting ud til offentligheden, og det gør vi også gerne," udtalte presseofficeren og henviste til, at der bl.a. findes mulighed for på internettet at se en lang række tidligere hemmeligholdte dokumenter om Den Kolde Krig. Disse dokumenter er nu afklassificerede og kan ses på Forsvarets Efterret-

ningstjenestes hjemmeside. Man skal dog ikke forvente, at man ved at søge på FE's hjemmeside på begreberne "ufo" eller "flyvende tallerken" finder en masse gamle afklassificerede, danske dokumenter om forsvarets syn på ufo-fænomener. Dette er ikke tilfældet – endnu!

Rapporter – ja, men arkiver?

At der findes ufo-rapporter i de danske militære arkiver, er *UFO-NYTs* redaktion ikke i tvivl om, da vi har mindst en af disse rapporter liggende i kopi i vores egne arkiver. I SUFOI's arkiver ligger også kopier af korrespondance med opgørelse over modtagne og undersøgte ufo-indberetninger hos FTK over en ganske vist kortere periode langt tilbage i tiden.

SUFOI ved også med sikkerhed, at medarbejdere fra Forsvarets Efterretningstjeneste var ude for at foretage opmålinger for år tilbage i forbindelse med en meget omtalt fotosag, som ligger i vore arkiver. Men den slags informationer har de enkelte interviewede myndighedspersoner formentlig

ikke noget kendskab til, når journalisterne ringer – måske forståeligt nok, eftersom det ligger så langt tilbage i tiden.

De seneste 50 års arbejde med undersøgelse af ufo-rapporter og SUFOI's forskelligartede og almindeligvis glimrende samarbejde med myndighederne i Danmark

har på intet tidspunkt givet anledning til den opfattelse, at der et sted skulle befinde sig et stort og hidtil hemmeligholdt arkiv med ufo-rapporter indberettet til offentlige myndigheder. Men måske har læserne konkrete oplysninger eller oplevelser, som kan bringe os på andre tanker?

FLYVESTATION SKRYDSTRUP

Adr.: Skrydstrup
6500 Vojens
TEL: 10451 + 13 40

FTK NUMMER 997/3009 DATO 18 AUG 1976
SIGNATURE Behandles af Færøsløkken

No: 0 146.2 - 1624
Dato: 15 AUG 1976

Til: Flyvertaktisk Kommando

Eft.: Forsvarskommandoen (Uden bilag 2)
Chefen for Flyvevåbnet (Uden bilag 2)

Emne: Rapport over uidentificeret flyvende genstand.

Ref.: FLK ORD I-4.

Bilag: 1 Spørgeskema.
Bilag: 2 Kopi af fotooptagelse.

1. Under henvisning til ref. skal Flyvestation Skrydstrup (FSNSKP) herved rapportere en observation af en "uidentificeret flyvende genstand" på grundlag af oplysninger givet af politibetjent Ewald Hansen Maarup, Kaud pr. Haderslev, der observerede fænomenet.

2. Politibetjenten hævdede sig som enkeltperson til FSNSKP den 14 aug 1976 kl. ca. 12.00. Han oplyste at have observeret en uidentificeret fly-

Engelske arkiver åbnes

Det britiske Forsvarsministerium besluttede i 2007 snarest at åbne sit arkiv med 7.000 ufo-rapporter, dækkende en periode på 30 år.

Oplysningen om, at Det britiske Forsvarsministerium (MoD) vil offentliggøre sine ufo-arkiver, kom egentlig frem allerede i maj 2007, men har fået fornyet medieomtale verden over her i starten af 2008, da man nu nærmer sig det tidspunkt, hvor dette materiale kan forventes offentliggjort.

Oplysningerne om frigivelsen kommer fra David Clarke, der er ph.d. i folkloristik, underviser på Sheffield Hallam University i journalistik og har hjemmesiden www.drdaavidclarke.co.uk.

Dr. David Clarke fortæller om Det britiske Forsvarsministeriums beslutning om frigivelse af det store arkivmateriale:

"Beslutningen er en direkte følge af mine og mine kollegers forsøg på at overtale Forsvarsministeriet (MoD) til at følge det nylige franske eksempel og åbne arkiverne for offentligheden."

Forurenet af asbest

Et ekstra problem for MoD var, at 24 kartoteker, som var blevet undersøgt af Efterretningstjenesten og DI55 – Defence Intelligence Analysis Staff – Analyseafdelingen i Forsvarets Efterretningstjeneste fra midt-halvfjerdserne og op til 2002, var blevet permanent lukket sammen med 63.000 andre dokumenter pga. asbest i kælderen i "The Old War Office" i London. Det var frygtet, at disse arkiver var blevet destrueret, men efter 18 måneders arbejde og en regning til skatteyderne på 3 mio. engelske pund er hele arkivet blevet reddet. Der arbejdes nu på at indskanne og gennemgå udvalgte kartoteker til frigivelse og offentliggørelse på hjemmesider tilhørende Nationalarkivet og Forsvarsministeriets "Freedom Of Information Act".

DI55-UFO-arkivet er blevet udvalgt til frigivelse pga. den særligt store offentlige interesse. I Forsvarsministeriets skrivelse dateret den 26. marts 2007 til David Clarke, anførte man bl.a.:

"Det er for nylig besluttet, at 24 kartoteker fra DI55-UFO-arkivet skal reddes/genskabes fra det forurenede område og skannes til disk. Hvert dokument (genskabt om nødvendigt) vil derfor blive gjort tilgængeligt for offentligheden via MoD's FOI-website. Det vil vare nogle uger, inden vi ved, hvornår dokumenterne vil blive lagt på udgivelsesplanen."

7.000 ufo-rapporter og analyser

Dr. David Clarke fortæller videre: "Da de 24 kartoteker indeholder små 7.000 rapporter plus analyser og korrespondancer, tror jeg, at det vil tage en del tid, før hele ar-

AF
OLE HENNINGSEN

kivet er online. Efter at have fået smugkigget på indholdet af et af årene (1979), kan jeg forsikre om, at ventetiden vil være det hele værd. Materialet, som er klar til frigivelse, indeholder et antal rapporter fra piloter og andre besætningsmedlemmer – materiale der fx aldrig er blevet set af Forsvarsministeriets offentlige UFO Desk.

Arkivet indeholder også alle 3.000 rapporter modtaget af Forsvarsministeriet mellem 1987 og 1997. Beslutningen om at åbne disse kartoteker for offentligheden er et kæmpe gennembrud for både britisk ufologi og i den videre kampagne for "Freedom of Information Act" i Storbritannien.

Det markerer også afslutningen på min 10-årige kampagne for at få MoD til at frigive alle deres ufo-rapporter.

Min første succes var i 2001 (Rendlesham). Efterfulgt af den ene succes efter den anden gennem stædighed og hjælp fra, i særdeleshed Gary Anthony, Joe McGonagle, Chris Fowler, Andy Roberts samt venner i medieverden, især James Randerson, *Guardians* videnskabskorrespondent. Tak til alle der har hjulpet os.

"Så snart jeg hører mere om planerne for MoD's offentliggørelse, vil I blive opdateret," slutter dr. David Clarke sin meddelelse om offentliggørelsen af de britiske ufo-arkiver.

Den nævnte gruppe af ufo-kolleger, som David Clarke har samarbejdet med, har efter det

oplyste ikke direkte koordineret deres forespørgsler til Forsvarsministeriet, men har hele tiden orienteret hinanden, når der skete fremskridt.

Opdagede hemmelig rapport

I januar 2005 opdagede David Clarke henvisninger til en undersøgelse eller en rapport med kodenavnet CONDIGN, og i september var han og hans kollega Gary Anthony kommet så vidt i deres fælles undersøgelser, at de hver for sig og med forskellige begrundelser kunne indgive hver deres begæring om frigivelse af denne specifikke rapport med henvisning til den britiske lovgivning om offentlighed i forvaltningen – Freedom of Information Act.

De engelske myndigheder valgte derefter under stor mediebevågenhed at offentliggøre den hidtil hemmeligholdte efterretningsrapport om ufo-fænomener i foråret 2006 (Se *UFO-Nyt* nr. 3, 2006).

Nedbrud på rumcentrets server

Det britiske Forsvarsministerium vil formentlig lægge oplysningerne på nettet over en længere periode, da man frygter samme problem i England, som Det franske Rumcenter, CNES, havde, da det frigav sit rapportmateriale i starten af 2007 og lagde det ud på internettet (se *UFO-Nyt* nr.1, 2007). Rumcentrets server brød ganske enkelt

ned, og man måtte skyndsomst lave en sideløbende henvisning til, hvor materialet kunne ses, så CNES' andre omfattende aktiviteter ikke blev påvirket af den store og uventede offentlige interesse for arkivmateriale.

Sensationer i vente?

Man skal formentlig ikke vente sig de store sensationer af det kommende materiale, men et sådant materiale vil bestemt være af stor interesse for ufo-folk verden over – specielt for de mere historisk interesserede.

Spørgsmålet om den kommende offentliggørelse af det britiske ufo-materiale og dets beskaffenhed blev naturligvis af SUFOI's ledelse drøftet med den britiske taler Nick Pope i Lyngby den 10. november 2007 ved SUFOI's 50 års jubilæumskonference.

Nick Pope blev i 1985 ansat i Det britiske Forsvarsministerium, hvor han fra 1991 til 1994 var leder af ministeriets såkaldte "UFO Desk", hvorfra han koordinerede undersøgelser af modtagne ufo-rapporter. Pope havde ved mødet i Lyngby ikke kendskab til mere konkrete tidsplaner for offentliggørelsesproceduren, men efterfølgende har han – i januar 2008 – på sin hjemmeside www.nickpope.net oplyst, at rapporterne i de kommende tre år vil blive placeret i Nationalarkivet med start i foråret 2008. □

CIA's hemmelige dokumenter

Den centrale amerikanske efterretningstjeneste, CIA, frigav i slutningen af juni 2007 igen en række hidtil hemmeligholdte dokumenter fra arkiverne.

Dokumenterne viste bl.a., at CIA havde en plan om at myrde udenlandske statsledere, som fx Cubas Fidel Castro. Der var også informationer om hemmelig aflytning af amerikanske journalister og udspionering af borgerrettighedsfolk og demonstranter, som protesterede imod Vietnam-krigen.

Endvidere kunne man i de offentliggjorte CIA-dokumenter læse om hemmelige forsøg med

LSD på intetanende amerikanske borgere.

Der var tale om en række dokumenter, der af CIA var skrevet frem til midten af 1970'erne. En del af oplysningerne har været kendt i forvejen fra andre kilder, men uddybte mere detaljeret i de frigivne dokumenter. Offentliggørelsen vakte alligevel stort postyr i medierne verden over. Også i Danmark fik de offentlig-

gjorte dokumenter stor omtale i de fleste medier. Politiken.dk's Ulrich Quistgaard skrev eksempelvis en række artikler, hvor politikere og forskere kommenterede CIA-dokumenternes indhold. En særlig ufo-mæssig vinkel satte Ulrich Quistgaard på dokumenterne, da han i sin artikel på Politiken.dk den 27. juni 2007 henviste til, at i 1950'erne var himlen over Danmark fyldt

med ufoer i modsætning til i dag, hvor SUFOI tilsyneladende både mangler spændende sager og nye medlemmer.

Tallerkener fra sovjetiske baser?

Allerede for år tilbage kunne man søge på CIA's frigivne dokumenter via internettet på adressen www.foia.cia.gov. Og det dokument, som Quistgaard henviser til i sin artikel, er da heller ikke et af dem, der af CIA på det seneste er blevet frigivet til offentliggørelse. CIA-rapporten er dateret den 20. august 1953 og bruger en oversættelse af en artikel i den stockholmske avis *Morgon-Tidningen* den 13. juli 1953 som kilde. Her berettes det, at det danske forsvars ledelse ser alvorligt på problemet med flyvende tallerkener. De militære eksperter er af den opfattelse, at selv om de fleste af observationerne af flyvende tallerkener har vist sig at være forårsaget af astronomiske fænomener, bliver der alligevel observationer tilbage, foretaget af træned observatører, der kunne indikere, at tallerkenerne er opsendt fra sovjetiske baser i Det arktiske Hav.

Det hedder videre i rapporten: Det danske flyvevåbens ledelse har for nylig udarbejdet en rapport til Forsvarsstaben over forskellige fænomener i luften over Danmark og de tilgrænsende havområder. Rapporten er baseret på rapporter fra danske militære radarstationer. Disse observationer sidestilles med de rapporter af fjernstyrede projektiler, der er observeret i atmosfæren over det nordlige Norge og Finland. På baggrund af disse observationer er den militære efterretningstjenestes medarbejdere kommet frem til den konklusion, at projektilerne kunne være opsendt fra en sovjetisk base ved Novaya Zemlya i Det arktiske Hav.

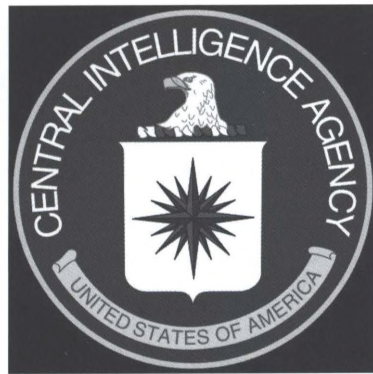
Rapporten beskriver også en observation gjort af en officer og 7 menige fra Karup flyvestation i Jylland den 12. november 1952. Observatørerne fik øje på et objekt, der lignede et fly, men som bevægede sig meget hurtigere end nogen kendt type fly.

De danske observationer sammenlignes med et antal norske observationer, herunder en speciel observation gjort ved Horten if. oplysninger fra Den norske Forsvarsstab og Den norske Marine, af et ukendt fly over flådebasen

ved Horten ved Oslo-fjordens munding i oktober 1952.

En anden observation – kort før episoden ved Horten – fandt sted under en militærøvelse ved Bodø. Mandskabet ved et anti-luftskysbatteri observerede et mystisk objekt i stor højde. Et jettfly blev sendt op, men var ikke i stand til at nå objektet, som forsvandt med stor hastighed.

Endelig anfører CIA til slut i sin indberetning, at rapporten fra det danske flyvevåbens ledelse understreger, at denne "flyvende tallerken-trafik" over Skandinavien ser ud til at være af stor aero-teknisk interesse.

Ren afskrift

I CIA's indberetning understreges det, at den er baseret på den svenske avis *Morgon-Tidningen* den 13. juli 1953, og at man desuden har undersøgt de danske aviser *Berlingske Tidende*, *Social-Demokraten*, *Politiken* og *Information* for eventuel omtale af sagen omkring det anførte tidsrum, men uden held. Dette understreger måske kun, hvad mange indberetninger og dokumenter i CIA's arkiver gennem årene har vist med al tydelighed: Denne form for ind-rapporterede oplysninger er ikke anderledes end en almindelig journalistisk virksomhed – helt afhængig af ihærdigheden og seriositeten hos den person, der laver indberetningen. Men vedkommende CIA-medarbejder skulle måske så have gjort sig den ulejlighed at gennemlæse *Berlingske Aftenavis* for den 11. juli 1953 – en avis med et rimeligt dækningsområde. Heri havde Hans Edvard Teglers nemlig en artikel med overskriften "Tallerken-rapport til Forsvarsstaben". Og i virkeligheden er denne danske artikel formentlig basis for den svenske

artikel i *Morgon-Tidningen* den 13. juli 1953.

CIA-indberetning fra Østersø-området

En af de mere spændende ufo-indberetninger fra Østersø-området til CIA fandt sted i 1976 og drejer sig om et ejendommeligt stærktlysende fænomen observeret fra et rutefly undervejs fra Moskva til London, altså ret tæt på dansk territorium.

Rapporten er inden frigivelsen blevet censureret for visse passager, som det ofte er tilfældet med tidligere klassificerede dokumenter fra militær, politi eller efterretningsvirksomhed. Derfor fremtræder rapporten med sorte felter, hvor informationer er bort-censureret inden frigivelsen. Det fremgår på grund af censuren ikke, hvem der har rapporteret og udarbejdet denne "Foreign Intelligence Information Report". I "Domestic Collection Division" under CIA's "Directorate of Operations" har rapporten nr. OO-E-324/33601/76, og den er dateret den 18. november 1976.

Selve rapporten beskriver disse detaljer:

"1. En usædvanlig tildragelse fandt sted den 10. september 1976 under en British European Airways (BEA) flyvning (nr. 831) fra Moskva til London. Mellem kl. 18 og 19 befandt flyet sig i en højde af ca. 33.000 fod (ca. 9.900 meter) formentlig inden for Litauens grænse, da der blev observeret et enkelt, blændende lys, der ikke bevægede sig og hele tiden lyste med samme lysstyrke. Lyset blev observeret til styrbord (højre side) for trafikflyet.

Lysets afstand fra flyet blev anslået til ca. 10-15 miles (ca. 16-24 kilometer) og ca. 5-6.000 fod (ca. 1.500-1.800 meter) under flyets højde – noget over et lavereliggende skydække. Lyskilden, der i udseende lignede en natriumlampe (gullig i farven), var alt for stærk til, at man på noget tidspunkt kunne se direkte på den. Det øverste af det lavereliggende skydække blev fuldstændigt oplyst og fik et glødende skær.

2. Lyskilden var så bemærkelsesværdig, at BEA-piloten kaldte op over flyets radio og meddelte, at han var en del foruroliget over dets tilstedeværelse. Han fortalte, at han havde bedt de sovjetiske myndigheder om en identifikation

af lyskilden. De sovjetiske myndigheder kom tilbage med et negativt svar på identifikationen af lyskilden og bad ham om ikke at komme med yderligere spørgsmål. Lyset blev observeret i ca. 10-15 minutter, indtil trafikflyet havde passeret, og lyskilden var forsvundet bagude.”

Hvad var dette lys?

Der foreligger ikke pt. henvisninger fra andre kilder om, at der af sovjetiske eller amerikanske myndigheder skulle være foretaget yderligere undersøgelser af denne hændelse. Rapporten er meget kortfattet og indeholder ikke detaljerede vidneudsagn og tekniske detaljer, der umiddelbart peger på, hvad der kan være årsag til denne observation i nærheden af Litauens grænse.

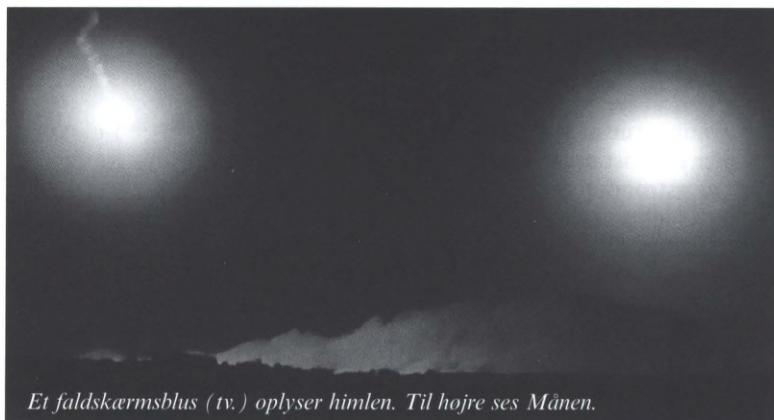
Astronomiske fejkilder, som fx stærktlysende stjerner eller planeter, kan på forhånd udelukkes med baggrund i beskrivelsen af det blændende lys samt observationsretningen – nemlig skråt nedad. Andre naturfænomener, som fx kuglelyn og plasmafænomener, og de beskrivelser man kender til af disse fænomener, passer heller ikke særlig godt til det observerede lysfænomen.

Men når de sovjetiske myndigheder over radioen svarede, at de ikke havde nogen identifikation af lysfænomenet, kunne man måske fristes til at tro, at det havde forbindelse med en sovjetisk militærøvelse. Svaret kunne dog også meget vel dække over, at man faktisk ikke vidste, hvad det var, og at man ikke havde interesse i at involvere sig i en sådan sag med et vestligt trafikfly indblandet.

Der er gennem en lang årrække i forbindelse med både vestlige og østlige flådeøvelser i Østersø-området blevet observeret såkaldte faldskærmsblus. Disse blus skydes op i en vis højde, hvor de så hænger og brænder under en faldskærm i adskillige

minutter med stor lysstyrke. Forskellige typer af faldskærmsblus anvendes fx til sigte- og skydemål samt til oplysning af et vist område. Efter de i rapporten anførte oplysninger skulle lysfænomenet dog befinde sig i en højde af ca. 8 kilometer. Dette svarer ikke til de højder, hvor faldskærmsblus under normale omstændigheder skulle kunne befinde sig, hvorfor denne forklaring heller ikke virker dækkende som en løsning på det observerede.

Andre ”militære forklaringer” kan vel ikke helt udelukkes, men ellers kan det umiddelbart synes svært at pege på andre kvalificerede forklaringer.

Et faldskærmsblus (tv.) oplyser himlen. Til højre ses Månen.

UFO Fondet af 1979 takker af

Starten til UFO Fondet af 1979 blev taget allerede i 1978 efter et succesfuldt sommer-seminar i Mellerup i Sønderjylland. Initiativtageren var Bent Eriksen, der selv var en af de mest aktive personer som arrangør af de årlige ufo-seminarer. Han fik den ide, at overskuddet ved arrangementet i 1978 skulle hensættes på en konto, bl.a. for at dække evt. underskud ved fremtidige arrangementer.

Da man i 1979 var i gang med at forberede sommer-arrangementet 1980, blev pengene fra de årlige arrangementer lagt i en mere fast struktur i form af *UFO Fondet af 1979*. Eftersom tanken med ufo-seminarerne var, at de skulle være uafhængige af ufo-organisationerne, blev *UFO Fondet af 1979* det også.

Første bestyrelse bestod således af repræsentanter for de tre daværende organisationer: Bent Eriksen (SUFOI), Kim Lykkegaard (FUFOS), Niels Sarnov (IGAP) og Jens Henrik Glintborg (SUFOI). Det var i øvrigt de samme personer, der stod bag arrangementet UFO-80 i sommeren 1980.

Fondet skulle, foruden at være økonomisk reserve for fremtidige arrangementer, også med mellemrum uddele et såkaldt ufo-legat til en person, der ”på hæderlig vis havde udført en bemærkelsesværdig indsats på ufo-området”. Det drejede sig om et mindre beløb, men æren havde stor betydning for mange af modtagerne.

Modtagere af æresbevisning og legat fra UFO Fondet af 1979

1980: X.P. Madsen
 1981: Per Andersen
 1982: H.C. Petersen
 1985: Kim Møller Hansen
 1987: Ole Henningsen
 1989: Frank Lerbæk
 1993: Torben Birkeholm
 2007: Hans Bødker
 2007: Toke Haunstrup
 2007: Per Borggaard
 2007: Ole J. Knudsen
 2007: Bent Eriksen

Det er efterhånden mange år siden, at der sidst var et sommerseminar (det sidste var i 1984), så et væsentligt formål med fondet eksisterede ikke længere. Sidste år besluttede bestyrelsen derfor at nedlægge fondet. Den sidste bestyrelse bestod af Ole Henningsen (SUFOI), Per Borggaard (uafhængig) og undertegnede.

Fondets midler blev anvendt til at uddele de sidste legater til 5 personer, der alle har udført en bemærkelsesværdig indsats for ufo-arbejdet i Danmark. Disse æresbevisninger blev uddelt ved SUFOI's jubilæumskonference i Lyngby Kulturhus den 10. november 2007 og afslutter dermed UFO fondets arbejde. Vi skal her gengive korte versioner af fondets motiveringer.

Hans Bødker

I over 35 år har Hans Bødker analyseret fotos og videoer for SUFOI som konsulent. Et kig i rapporterne i SUFOI's Fotoarkiv viser med al ønskelig tydelighed, hvilket stort fingeraftryk han har sat på dansk ufo-forskning.

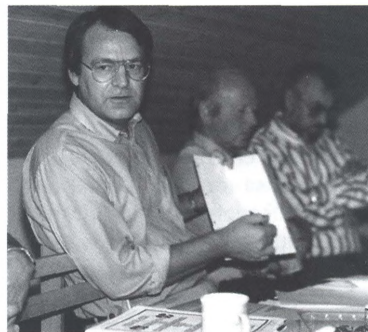
Hans baggrund inden for flyvning parret med en naturlig nysgerrighed, stor teknisk formåen og ikke mindst sund fornuft har i en stor mængde danske foto-sager ført frem til den løsning, der så efterfølgende kunne forekomme logisk og indlysende for enhver. En "Sherlock Holmes", hvis arbejde vi i SUFOI har nydt utroligt godt af.

Selv i de seneste år, hvor den digitale verden har trængt sig på inden for foto og video, har Hans Bødker ydet en bemærkelsesværdig indsats med nye ideer og løsninger i forbindelse med analysearbejdet af danske ufo-billeder.

Toke Haunstrup

Toke Haunstrups indsats for den seriøse udforskning af ufo-fænomenerne har været enestående i dansk ufo-arbejde. Fokus for Tokes arbejde gennem årene har været koncentreret om rapporterne, og han har i perioder været taget både SUFOI's alarmcentral såvel som rapportcentralen.

Men Toke er gået langt videre end blot indsamling af folks observationer af himmelfænomener. Igennem en årrække har han været med til at hæve kvaliteten af

rapportarbejdet gennem uddannelse af danske rapporttagere. Og på analysesiden har Toke stået for nogle af de mest banebrydende projekter om perception af himmelfænomener, observationer af dobbeltmåner samt udarbejdelse af årsstatistikker.

Oplysningsmæssigt har Toke Haunstrup stået for et af de mest markante bidrag i nyere tid, nemlig hæftet "Når du ser et stjerne-skud", der i 2000 blev udgivet med støtte fra Tipsmidlerne. Senest har Toke i en flerårig periode været hovedkraften bag udgivelsen af den omfattende rapport "50 år med ufoer", der er en gennemgang af meget høj kvalitet af SUFOI's erfaringer igennem 50 år.

I forbindelse med SUFOI's repræsentantskabsmøder blev der tidligere afholdt et såkaldt "mumlemode" dagen forinden, hvor indbudte gæster, aktive m.fl. deltog i drofielserne af fx aktuelle observationer. Her ses Hans Bødker ved et "mumlemode" i 1989.

(Foto: Kim Møller Hansen)

Toke Haunstrup takker for legatet under jubilæumsmiddagen i Lyngby. (Foto: Inge H. Svane)

Under festmiddagen efter SUFOI's jubilæumskonference i Lyngby Kulturhus lørdag den 10. november 2007 uddelte Per Andersen i sin egenskab af formand for "UFO Fondet af 1979" legater til 5 personer, der "på hæderlig vis har udført en bemærkelsesværdig indsats på ufo-området". (Foto: Inge H. Svane)

Per Borggaard

Per Borggaard har siden 1950'erne været en engageret og livlig debattør i ufo-spørgsmålet. Igennem årene har Per holdt sig uden for ufo-organisationerne, hvilket har haft sine fordele. Han var dermed bedre i stand til at se tingene udefra og med mere nøgterne øjne, og Per var en god vagthund og revser, når det organisatoriske fnidder-fnadder i ufo-organisationerne var ved at tage overhånd.

Når der var en diskussion i gang, kunne vi altid regne med et bidrag fra Per Borggaard. Hans holdninger var forfriskende og kastede altid nyt lys på de spørgsmål, som vi havde op til debat. Han var med til at holde SUFOI fokuseret på de vigtige ting, og det var derfor typisk, når Per udtalte, at SUFOI skulle holde sine meninger om "sandheden om ufoer" for sig selv og koncentrere sig om data. Ufo-arbejdet skulle ikke basere sig på tro, men viden.

Samtidig har Per Borggaard altid stillet op, når der var brug for det. Han har holdt mange foredrag – blandt andet ved de årlige sommerseminarer.

Per Borggaard (tv.) hygger sig sammen med en anden veteran, Verner Møller, under en pause ved jubilæumskonferencen.

(Foto: Flemming O. Rasmussen)

Ole J. Knudsen

I 1977 overtog Ole J. Knudsen SUFOI's Alarmcentral, og den varetog han helt frem til 1991 – en imponerende periode på 14 år. Oles betydning for ufo-arbejdet i Danmark gik dog langt videre end indsatsen med at hjælpe observatøerne med en forklaring på deres observationer, når de ringede. Han var i høj grad på et tidligt tidspunkt med til at indføre en pragmatisk og jordbunden holdning til observationerne – det var jo ikke sikkert, at observationen i virkeligheden var så mystisk, som den lød.

Selv om Ole derfor til tider blev opfattet som en rebel i SUFOI-sammenhæng, var han med til at opbygge en ny respekt for SUFOI

baseret på SUFOI's arbejdsmetoder. Det er i høj grad Oles fortjeneste, at vi igennem 1980'erne fik et positivt og godt forhold til en lang række offentlige institutioner.

Samtidig var Ole J. Knudsen en usædvanlig begavet formidler af information om ufoer. Der er næppe andre i SUFOI's historie, der har holdt flere foredrag end ham – alt fra ungdomsskoler til pensionistklubber har nydt godt af Oles engagerede præsentationer af ufo-emnet.

*Ole J. Knudsen ved SUFOI's repræsentantskabsmøde i marts 1984.
(Foto: Kim Møller Hansen)*

Bent Eriksen

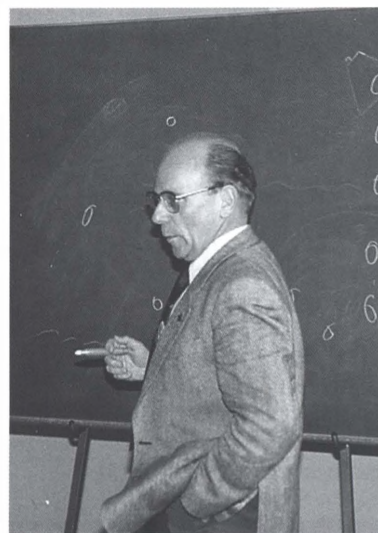
Fondsbestyrelsen valgte som det allersidste legat at hædre Bent Eriksen posthumt (Bent døde i 1998). Bent var i mange år drivkraften bag *UFO-Fondet af 1979*.

Bent Eriksen var en af hovedkræfterne bag den lokale Fredericia UFO-gruppe. I 1976 arrangerede denne gruppe sommerseminaret i Fredericia, og de efterfølgende år var Bent Eriksen en af de væsentlige drivkræfter

bag de årlige sommer-arrangementer frem til det sidste arrangement i 1984.

Bent Eriksens interesse i den sociale side af ufo-arbejdet var stort, og det var vigtigt for ham, at alle kunne være i stue med hinanden. En af hans kongstanke – et ufo-sommerhus, hvor alle kunne mødes under uformelle former – blev desværre aldrig realiseret. Til gengæld åbnede Bent sit hjem for alle, og vi kunne således nyde hans store gæstfrihed og den gode mad – inkl. Bents frikadeller – der altid blev disket op med.

I SUFOI vil Bent også gå over i historien for at lægge navn til "Bents Lov" – at man kun skal vedtage noget, hvis der er nogen, der har meldt sig til at udføre arbejdet. Et sundt princip for foreningsarbejdet som SUFOI stadig forsøger at efterleve.

*Bent Eriksen tegner og fortæller under SUFOI's repræsentantskabsmøde i Fredericia i september 1982.
(Foto: Kim Møller Hansen)*

UFO-Nyt nr. 4, 2007, er et særnummer med en kort og populær sammenfatning af bogen "50 år med ufoer". Særnummeret er skrevet af journalist Per Borggaard, der om nogen kender SUFOI og ufoernes historie i Danmark. Du kan stadig sikre dig et eksemplar ved at bruge kuponen side 23.

Når teknikken svigter, 1. del

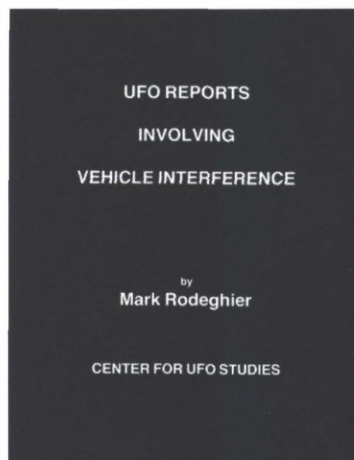
Maskiner fejler, når der er ufoer i nærheden. Bilmotorer går i stå. Lys blinker og går ud. Radioer fyldes med statisk støj. Tv-skærme flimrer. Selvforsyningen siges at være gået ned i forbindelse med ufo-observationer. Sådanne påvirkninger af omgivelserne – ofte refereret til som elektromagnetiske (EM) effekter – har ufologer fra tid til anden opfattet som et af de stærkeste beviser på, at ufoer eksisterer i en fysisk form. Hændelserne kan ikke afvises som hallucinationer. Den fysiske påvirkning er registreret i hundredvis af tilfælde og kan dårligt afvises som en lejlighedsvis, tilfældig effekt.

I en undersøgelse fra 1985 af 1.278 rapporter med vidner fandt George D. Fawcett 370 tilfælde af "elektromagnetisk interferens forårsaget af ufoer på kompasser, fly og bilmotorer, forlys, husbelysning, projektører, radarstråler, radioer, tv og andet kommunikationsudstyr", og "37 tilfælde hvor elnettet var gået ned i forbindelse med ufo-observationer" (Fawcett, 1985).

George D. Fawcett siger endvidere, at fænomenet er globalt og en udfordring for videnskaben. Enhver fremtidig løsning på den voksende og verdensomspændende ufo-gåde skal også forklare denne del af fænomenet (Story, 2001).

I 1981 udgav Mark Rodeghier et katalog over 441 EM-hændelser knyttet til køretøjer. Han regnede ud, at de udgjorde ca. 1,5 % af tilfældene i UFOCAT's database. Hans optegnelser begynder med et tilfælde helt tilbage fra 1909, hvor forlygten på en motorcykel svigtede. To tilfælde er fra 1940'erne, men de pågældende vidneudsagn er først indsamlet i hhv. 1957 og 1968. Der er forbløffende få tilfælde fra 1952 ufo-bølgen – to – en bilmotor, der svigter forud for mødet med et højt mønster, og et tilfælde hvor radioen går død i en bil, der ellers fortsætter med at køre, mens øjenvidnerne observerer et "luftskib". Ingen af dem involverer strengt taget en flyvende tallerken. Sådanne fænomener bliver langt stærkere knyttet til ufoer under den franske ufo-bølge i 1954, som bl.a. omfattede 24 EM-sager. Databasen rummer enkelte tilfælde fra 1955 og 1956, men her er vidneudsagnene først dukket op flere år senere. Levelland-bølgen fra

1957 gav anledning til omkring 35 EM-tilfælde. Og herefter ser det ud til at være et tilbagevendende fænomen i ufo-observationer.

Det er blevet foreslået, at bilstopsagerne kunne være svaret på problemet med at finde et fast mønster i ægte ufo-sager. En ufolog skrev fx, at bilstopsagerne "udgør et meget ensartet mønster" og kunne præsenteres for forskere som udgangspunkt for videre forskning (Randles, 2001). Videnskaben har dog sine tvivl. Nogen vil måske huske den tvivl, som Condon-Kommissionen havde. Fx dette, som kunne læses i *Newsweek*: "Condon og Low har sågar bedt bilindustrien om hjælp. 'Der har været omkring 100 tilfælde,' fortæller Condon 'i hvilke vidner siger, at ufoer har stoppet deres bilmotor og påvirket radioen.' I et tilfælde rapporteres det, at en ufo stoppede den benzindrevne motor på en traktor, mens en dieselmotor (som ikke er afhængig af en elektrisk gnist til at antænde brændstoffet) tæt ved

blev ved med at fungere. Condon har diskuteret disse tilfælde med Donald Hooven, vicepræsident for Ford Motor Co. og ekspert i bilers elektriske systemer. Et foreløbigt resultat: Der kræves en elektrisk kraft på 400.000 gange Jordens magnetfelt for at kunne standse en bil."

Det antages, at sådanne felter vil ændre den magnetiske signatur af metalstrukturen i en bil på en måde, så den afgørende adskiller sig fra dem, der ikke har været udsat for en tilsvarende kraftpåvirkning. Men sådanne tegn på forandringer er ikke fundet.

I en hændelse fra januar 1967 i Richmond, Indiana, kørte en sekretær på en landevej nær sit hjem kl. 2.00 om natten. Landskabet syntes lysere, end det kunne forklares ved forlygterne, så hun blændede først ned, og så slukkede hun dem og opdagede en selvlysende genstand over bilen. Den svævede over bilen i 10-15 minutter. Under oplevelsen ville speederen ikke fungere, og hun følte ikke, at hun havde kontrol over bilen. Bagefter fortalte hun om fire fejlfunktioner, som blev undersøgt:

1. Radioen var svag og fuld af statisk støj. Det viste sig, at antennen var brækket af.

2. Speedometeret viste for lidt. Dette skyldtes klæbrig smørelse i speedometerkablet og en brækket matrice-støbning, som forøgede friktionen.

3. Batteriet blev ikke opladet ordentligt, og amperemeteret viste korrekt. Remmen til ventilatoren var løs, så generatoren leverede ikke tilstrækkelig styrke til at holde batteriet oppe.

4. Oliemåleren sad fast på maksimum. Dette skyldtes tæring

 AF MARTIN
KOTTMAYER

Nærobserverationer af 2. grad

nær transmitter-elementet, som lækgede elektricitet.

Undersøgernes kommentarer til disse fejlfunktioner var, at "de skyldtes gradvis slid og tæring – bortset fra den brækkede antenne, som man ikke kunne drage nogen konklusion om."

De noterede også, at den dato, som observatøren angav for ufo-oplevelsen, næsten med sikkerhed var forkert, fordi hun huskede klart måneskin, men Månen ville have stået lavt på himlen og i sidste kvarter. (Gillmore)

I en sag fra Elsinore, Californien, i november 1967 kørte en forretningsmand igennem en tåge omkring kl. 4.00 om morgenen langt ude på landet, da bilen, lygter og radio gik død. En åbning i tågen afslørede en svagt rødlig tallerken, som slingrede, da den passerede. Efter halvandet minut var den væk, og hans bil kom til live igen. NICAP undersøgte bilen og opdagede, at uret var gået i stå, noget maling var skallet af, kassettebåndene i bilen havde mistet noget af deres kvalitet, og en optisk forvrængning kunne ses på bagruden. Condon-Kommissionen anfægtede ikke disse observationer, men kom med nogle interessante kommentarer. Malingen var tynd i det område, hvor den var løs, og lignede maling oven på rust. Forvrængningen af vinduet var identisk med den, man finder på brugte biler. Mest fascinerende var problemet med uret. Det blev drevet af en fjeder. Påvirkning af de elektriske systemer i bilen ville ikke have standset uret på observationstidspunktet.

Vidnet var ret vag mht. visse aspekter af hændelsen. Således var han ikke sikker på, hvilken del af motorvejen hændelsen var sket på, hvilket betød, at man ikke kunne bestemme synsvinklen til objektet. Dette undergravede enhver form for analyse, som kunne bekræfte eller afkræfte objektets natur.

En anden kendsgerning, som med garanti vil mindske den videnskabelige entusiasme for EM-episoder, er det problem, at påvirkninger af køretøjer ofte optræder i forbindelse med rapporter, som efterfølgende er opklaret som værende misfortolkninger. Dette har bl.a. Allan Hendry dokumenteret. I et tilfælde mente ejeren af en 1967 Lincoln Continental, at bilens batteri gik dødt pga. en stjerne. Han observerede

stjernen i ca. 20 minutter. Selv om han var i stand til at starte sin bil umiddelbart efter observationen, gik bilen komplet død ved hans næste destination. "I alle de 10 år" han havde ejet den, havde han aldrig haft problemer med den. (Hendry, 1979, side 76-77)

En sammensat sag involverede tre voksne vidner, gadelys som skiftevis blev svagere og stærkere under en svævende tallerken, der opførte sig, "som om den sugede energi fra dem". Der var også gøende hunde, bippende lyde, ligesom vidnerne følte sig drænet for energi og havde en følelse af at gå i trance. Tallerkenen viste sig at være halvmånen!

I et andet tilfælde måtte et par have deres telefonledninger udskiftet som følge af problemer, der opstod, da en tallerken havde svævet over deres hus i en time og 45 minutter, efter at den havde forfulgt deres bil hjem. Det var Venus!

Hendry nævner mere end 20 EM-tilfælde i sin undersøgelse, der involverer ting som tv- og radio-forstyrrelser. (Hendry, kapitel 6).

I det berøgtede Antonio Serena-tilfælde fra den 22. februar 1977 blev det påstået, at billygterne begyndte at svigte, og motoren fik tændingsproblemer, jo tættere ufoen kom. Et af børnene blev meget dårlig. Senere viste det sig dog, at problemerne med bilen skyldtes, at batteriet var fladt. Undersøgelsen slog fast, at ufoen med stor sikkerhed var Venus. (Ridpath, 1986)

Forskere kunne også indvende, at bilstop-tilfældene rummer store variationer, når man ser dem nærmere efter i sømmene. Mens halvdelen af Rodeghiers tilfælde involverer et generelt svigt af motoren og de elektriske systemer, så involverer en fjerdedel kun motoren. Nogle gange er det kun forlygterne, der svigter. Andre gange kun radioen. Endelig er der de tilfælde, hvor forlygterne og radioen svigter uden nogen problemer med motoren. Og mens ufo-traditionen normalt foreskriver, at påvirkningen af køretøjer er en forbigående effekt – bilen kan startes igen efter mødet – så handler 30 tilfælde om varigt svigt.

Et andet tilfælde, som er værd at nævne, er Minot AFB-hændelsen fra den 24. oktober 1968, hvor radiotransmissionen fejlede

i et fly under indflyvning, mens autopiloten var slået til. Efter ca. 4 minutter kunne de kommunikere igen, og flyvelederen og piloten spekulerede på, om en ufo cirka halvanden mil fra ham kunne være årsagen til radioproblemerne.

Selv om det er fristende at give ufoen skylden for problemerne, er der den hage ved det, at man her har et fly fyldt med kompliceret elektronik, og radioproblemet blev som det eneste nævnt. Motorerne arbejdede upåklageligt. Radioen modtog fortsat flyvelederens anvisninger fra tårnet. Transponderen fungerede og tillod tårnet at se flyet på radaren. Det behøvede ikke at have været andet end en kortslutning eller en løs forbindelse et eller andet sted. (Kevin Randle, 1999, side 63, 68)

Denne pointe kan generaliseres på grundlag af en undersøgelse af fejlfunktioner hos fly – fejl som tilskrives ufoer. (Haines & Weinstein, 2001)

En tabel over graden af hændelsernes farlighed viser, at i 33 tilfælde, hvor de relevante informationer har været tilgængelige, involverer 31 kun påvirkning af et enkelt undersystem. Kun to tilfælde involverer fejlfunktioner af tre eller flere systemer. (Haines & Weinstein, 2001: Tabel 7)

Kun ét – 23/3/1995 – involverer ni forskellige systemer – en anonym observationsberetning på kun seks sætninger fortæller, at det gik galt over Ryuku-øerne. Piloten fortæller, at ufoen nærmede sig flyet, da motorerne begyndte at hakke i det, og alle instrumenter svigtede. Han dykkede for at undgå dens påvirkning, men den fulgte ham nedad. Mærkeligt nok er det næsten den korteste beretning i undersøgelsen og efterlader mange ubesvarede spørgsmål, som fx hvorvidt en mekaniker undersøgte flyet bagefter.

De fleste af fejlfunktionerne i denne undersøgelse involverer enten radio eller kompas. Ellers har Haines kun rapporteret 9 tilfælde af motorsvigt på fly i hele ufo-historien – et bemærkelsesværdigt lavt tal, især i betragtning af, at hændelserne dækker 50 år. (Haines, 1992; Tabel 12)

Det ligger mig fjernt at demotivere ufologer til at viderebringe deres problemer til hærdede videnskabsfolk, men man behøver ikke at være en kyniker for at fornemme, at de ikke vil komme til-

bage med entusiastiske konklusioner om, at fremmede rumfartøjer med stærke magnetfelter kan være den eneste eller bedste forklaring.

Der er ikke skrevet meget om dette fænomen i psykosociale kredse. Kun at noget tilsvarende kendes fra fiktionen. Man har henvist til Koestlers skuespil fra 1933, *Twilight Bar* (Vallée, 1988), Bernard Newmans roman *The Flying Saucer* fra 1948 (Vallée, 1988) og filmen *The Day the Earth Stood Still*. (Moffitt, 2004).

En gammelt sag, hvor et he-stetrykkent køretøj bringes til standsning i nærværelse af elverfolk, er også nævnt som en tidlig analogi. (Clark & Coleman, 1975)

Beretningen i Bibelen om Ægyptens hære, der bringes til standsning af Gud, er også på en eller anden måde blevet betragtet som relevant. (Downing, 1968)

Mystiske kræfter i kulørte blade

Jeg foreslår, at der er en større baggrundshistorie, som bør fortælle for at give os en bedre forståelse af, hvordan ideen om, at ufoer påvirker maskiner, er blevet en del af ufo-troen.

Da elektricitet begyndte at blive brugt til belysning og redskaber i bredere kredse i befolkningen, begyndte forfattere også hurtigt at lege med den ide, at man, hvis man kunne påvirke elektricitet, også kunne frembringe nogle dramatiske effekter. Fx var der i februar 1898 en historie i *Cosmopolitan* om en opfindelse kaldet "elektricitets-afbryderen". Opfinderen bruger den i et mindre komplot til at fælde en pengeafpresser. Historien bliver kaldt "The Great Electronic Trust" og var skrevet af Francis Lynde. (Bleiler, 1990, afsnit #1382)

I marts 1906 dukker der en historie op i *Argosy* skrevet af en vis Guy Chase Hazzard, som udnytter den ældgamle frygt for kometer ved at foreslå, at kometer på en eller anden måde kan være i stand til at få al elektricitet i verden til at forsvinde. "Forty-One Nights of Mystery" beskriver det kaos, en civilisation kastes ud i, da al lys forsvinder, og motorer holder op med at virke. Masseurligheder finder sted, da alt elektrisk ophører. Da kometen trækker sig tilbage, vender elektriciteten tilbage, og civilisationen bliver genopbygget. (Bleiler, 1990, afsnit #1078)

Nogle år senere dukker en historie op kaldet "Planet Jongløren", af J. George Frederick i november 1908 udgaven af *All-Story*, som kombinerer ikke-jordiske trusler med overlegen teknik. En skurkagtig videnskabsmand fra Canopus truer med at slynge Jorden ind i Solen, hvis ikke vores lagre af guld bliver sendt til ham. For at bevise, at han mener det alvorligt, afbryder han først elektriciteten i New York-området. Derefter skubber han Jorden ud af dens omløbsbane. (Bleiler, 1990; afsnit #817)

I 1910 møder vi to historier, som anbringer denne magt i hænderne på gale videnskabsmænd. Stewart Edward Whites "The Sign at Six" [*Popular Magazine* oktober 15 - november 15, 1910] demonstrerer et apparat, som ophæver bølger af forskellig art, sletter elektricitet, lyd, lys og selv varme. (Bleiler, 1990; afsnit #2372)

I William Harold Durhams "The Current Locker" [Blue Books, maj 1910] kræver en ung mand, at regeringen løslader hans far og giver denne amnesti for et bankrøveri, han er blevet uskyldigt sigtet for. Hvis de ikke indvilliger, truer han med at afbryde hele verdens elektricitet med sin lille radiumæske. (Bleiler, 1990, afsnit # 38)

En anonym historie dukker op den 20. oktober 1917 i *Popular Magazine* og anbringer et apparat, som tilintetgør elektricitet, i hænderne på en røverbaron, som snart vil blive "Hans Eminence, Djævelen". Hans plan er at afbryde elektricitet flere gange for at skabe panik og så sælge forsikringer imod fremtidige afbrydelser – en interessant kapitalistisk drejning af historien. (Bleiler, 1990; afsnit #1383)

Nikola Tesla (1856-1943).

Op til dette tidspunkt var disse historier om elektriske kriser ikke baseret på meget mere end sproglige trusler. Der var måske en vag fornemmelse af, at når både lys og energi var bølgefænomener, så kunne man ophæve dem med bølger af samme frekvens, men med modsat værdi. På et tidspunkt blev Teslas arbejde med at bygge en maskine, som kunne transmittere energi igennem luften, introduceret som et empirisk faktum. Et af hans eksperimenter fandt sted i Colorado Springs og skal efter sigende have udbændt dynamoen hos El Paso Electric Company med det resultat, at den by, som den forsynede, blev mørkelagt. Direktøren på kraftværket skal have været rasende og insisteret på, at Tesla skulle betale for reparationen.

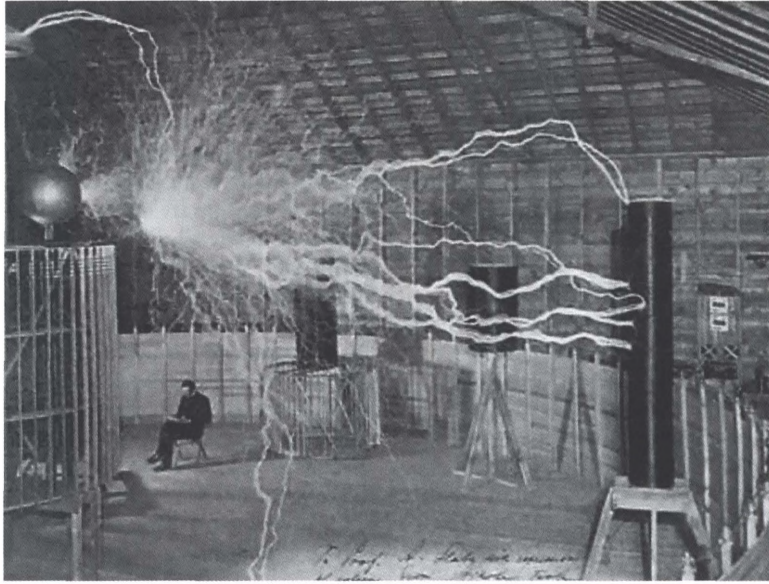
Nikola Tesla arbejdede med sit koncept om energitransmission under navnet "teleforce", og han nævnte nogle gange, at det kunne danne grundlag for en form for dødsstråle. (Nova, 2004)

I juli 1934 gav den da 78-årige Tesla et interview, i hvilket han afslørede, at han havde opfundet et våben, som kunne "dræbe uden at efterlade noget spor". Det kunne få en flåde på 10.000 fjendtlige fly til at styrte ned på en afstand af 250 miles fra den forsvarende nations grænser og ville være i stand til at få hære på flere millioner til at falde døde om på stedet. [Tesla, at 78, Bares New Death Beam, *New York Times*, 11. juli 1938]. I et interview fra 1940 [Death Ray for Planes, *New York Times*, 22. september 1940] gentog han sin påstand, om at hans "teleforce"-stråle kunne ødelægge fly 250 miles borte. Strålen bestod af fire separate opfindelser, af hvilke to rent faktisk var testet. (Kanon, 1997)

Hugo Gernsback, den moderne science fiction-kulturs fader, tog de ideoende muligheder i Teslas arbejde op. I august 1918-udgaven af sit magasin *Electrical Experimenter*, skriver han under overskriften "Den Magnetiske Storm": Teslas laboratoriumleder 'Why'-Sparks har en genial ide til at slutte krigen. Snart vil tyske telefoner, fly og biler ikke længere fungere. Tysklands hær er paralyseret, og krigen er snart over. 'Why' havde skabt et enormt magnetfelt ved at lægge kabler ud langs med fronten. Det overbelaster elektrisk udstyr og brænder

Nærobservationer af 2. grad

Nikola Tesla i sit laboratorium i Colorado Springs i 1899. Ud over at være en arbejdsnarkoman, der i lange perioder arbejdede hver dag fra 10 formiddag til 5 om morgenen, var han også noget af en showman. Hans forelæsninger var tillobsstykker, fordi de var opvisninger i dristige, overraskende og spektakulære forsøg. Her er han fotograferet under en af sine store Tesla-spoler. Det dramatiske billede er dog en dobbelteksponering. (Foto: Nikola Tesla Museum, Beograd)

det ud. Det franske udstyr er upåvirket af stormen. Det er beskyttet af et metalskjold.

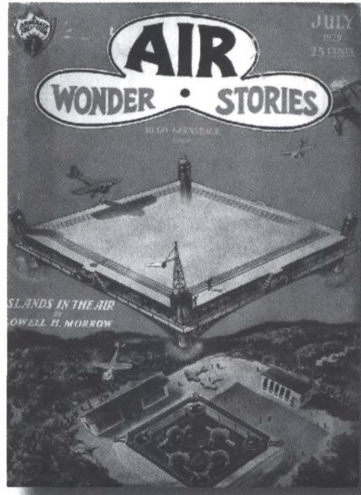
Afslutningen på Første Verdenskrig gjorde sandsynligvis pludselig ideen irrelevant, og der gøres ikke noget for at udnytte ideen i mange år. Fantasier om supervåben i perioden efter Første Verdenskrig har en tendens til at fokusere på våben, som kun efterlader få overlevende. (I.F. Clarke, 1966)

Den næste historie af interesse for os dukker op i april 1925-udgaven af *Weird Tales*. I Edward Hades' "Den Elektroniske Pest" går alle biler i New York-området i stå, og lyset forsvinder. En gammel professor – træt af dyttende biler og jazzmusik – bruger "Gnash" elektronisk kraft til at gøre "en ende på denne forbandede tidsalder af maskiner, som jeg væmmes ved". Da han slår kontakten til, bliver professoren slået bevidstløs som en uheldig sideeffekt. Fortælleren slår den så fra. (Bleiler, 1998; afsnit #968)

Konceptet dukker op igen som et krigsvåben i 1929 i Louis Buswells "Clouds of Death" i *Amazing Stories* juni 1929. En fjendtlig nation angriber det pengeudsle Amerika med en stråle, der ødelægger benzinmotorer. Amerika vinder dog ved hjælp af et lille menneskedrevet fly. (Bleiler, 1998, afsnit # 74)

I Victor MacClures "The Ark of the Covenant" [*Air Wonder Stories*, juli-oktober 1929] regerer en person, allieret med en idealistisk social-reformator, ved hjælp af gigantiske luftskibe bevæbnet med sovegas, atomkraft, evnen til

at forvandle metal og en stråle, som kan standse motorer. De omvender præsidenten til fred, og han bliver forsynet med en ark til politimæssige opgaver. Denne historie genkendes ret let som værende baseret på værker af H.G. Wells. (Bleiler, 1998; afsnit; #917)

Nogle numre senere i det samme kulørte blad [*Air Wonder Stories*, december 1929] lader J.W. Ruff i "Phantom of Galon" en ond luftpirat optræde, bevæbnet med et hurtigt fartøj, en paralysestråle, og en stråle der standser motorer. Helten udvikler en motor, som trækker elektrostatisk energi ud af luften, for at jage luftpiraten og hævne bortførelsen af sin forlovede. (Bleiler, 1998; afsnit #1230)

I løbet af de næste få år optræder stråler, som kan standse motorer, i arsenalet hos adskillige magtbegærlige individer, der optræder under navne som The Thunderer,

The Master, The Masked Emperor of Urania, The King of the World, The Invisible Emperor, Boris Colin og Saranoff. Det er den kulørte litteraturs æra, og gale videnskabsmænd i skjulesteder over hele verden fordrejer videnskabens gevinster til onde formål. Nogle af dem er fordums forsøg på at skabe et futuristisk utopia langt fra forfaldet i den eksisterende verden. Men nogle ønsker at overtage verden.

The Thunderer fx viser sig at være et luftskib, som tilhører en gal racist, der ønsker at styre verden som et stutteri. Fra sit luftskib er han i stand til at styre vejret, og han er beskyttet mod angreb, fordi han kan kortslutte benzinmotorer. Helten bygger et superfly med beskyttelse af de elektriske systemer, som gør ham i stand til at indhente luftskibet og gøre en ende på terrorvældet. [A.H. Johnson "The Thunderer", *Air Wonder Stories*, januar 1930] (Bleiler, 1998; afsnit #666)

Mindst et dusin historier om stråler, der stopper motorer og bruges af udpekede jordboere, dukker op i 1930-32.

Denne evne begynder samtidig at blive associeret med rumvæsner. I december 1929 publicerer *Weird Tales* Francis Flaggs "The Dancer in the Crystal". Den fortæller historien om en fremtidig civilisation, som bliver drevet af Teslas teleforce. En meteor bliver fundet, og i den findes to krystaller. Den ene er åben, og en søjle af energi rejser sig op i himlen, som absorberer al energi, der transmitteres. Fly styrter ned, tog stopper, og byer synker hen i mørke. Den anden krystal bliver åbnet og forener sig med energien fra den første krystal, og sammen forsvinder de. Jorden forbliver bar på "gerningsstedet" – en effekt som synes identisk med dem fundet i visse ufo-beretninger et par generationer senere. (Bleiler, 1998, afsnit #774)

I samme måned begynder *Science Wonder Stories* at trykke David Kellers "The Conquerors". Den starter med, at radioer går døde i et område, der dækker fem stater, og i en meddelelse advares fly mod at flyve over området. Da de gør det alligevel, dør deres motorer. En ambassadør for Erobererne – et en meter højt væsen med et enormt hoved – fortæller præsidenten, at de fem stater bør evakueres. En tyk tåge, som ætser alle ting eller får dem til at rådne, dækker området, og evakueringen skrider fremad trods modstand. Dværgene skilte sig ud fra den menneskelige gren

for 100.000 år siden og har uhindret udviklet deres intellekt i huler, fri for menneskenes voldelige adfærd. Ja, Grå (Grays) med stråler i 1929! (Keller, 1929)

I 1933 skriver Arthur Koestler skuespillet *Twilight Bar* (1933). "Lyset går pludselig ud. Et stort selvlysende objekt passerer hen over himlen med en hvæsende lyd. Lyset vender tilbage. Selskabet sidder tilbage, som om de er frosne i deres tidligere stillinger." En mand, som faktisk blev standset midt i en sætning, genoptager sætningen, da lyset kommer igen. Dette synes som mere end en påmindelse om fænomenet med at "slå mennsker fra", der ses årtier senere i Budd Hopkins' arbejde ifm. bortførelser. (Koestler, 1945, side 19). To væsner dukker op og advarer alle om, at menneskeheden har tre dage til at forbedre sig eller blive tilintetgjort. Det er sådan, en overlegen race kunne rykke ind. Der bør her indsættes en advarsel om, at Koestlers skuespil ikke blev vist eller udgivet før 1945, og han indrømmer at have omskrevet det lidt i 1944, så man må afstå fra at drage nogen slutninger om, at det havde nogen kulturel indflydelse mellem 1933 og 1945. Det bør være overflødig at tilføje, at Vallées valg af Koestler som en forløber for ufo-EM-effekter var et ret kulturnobbet valg. (Vallée, 1988, s. 167). Mens Koestler var en verdensberømt intellektuel, var de fleste af de personer, der legede med ideen om motorstandsende effekter, forfattere af populærlitteratur. De sprøjtede flygtig litteratur ud til et massemarked.

I oktober 1934 bringer *Wonder Stories* en historie af Binder brødre – Otto og Earl – med titlen "The Thieves of Isot". I den standses motorerne på et luftskib, der udforsker et polarområde, af stråler fra Pluto-beboere. Rumvæsnerne driver minedrift på vores planet. (Bleiler, 1998; afsnit #83). Selv om det er en mindre historie, er det dog interessant, at en af disse forfattere 40 år senere skriver nogle populære bøger om flyvende tallerkener. (Schelly, 2003). I "What We Really Know About Flying Saucers" har Otto Binder et kapitel med titlen "Elektromagnetisk Trylleri", som genfortæller ufo-hændelser, hvor ufoerne påvirker flymotorer og andre elektroniske apparater.

Tredivernes film-fantasier

Ikke lang tid efter de "motorstandsende" effekters indtog i den kulørte

litteratur begynder de også at dukke op i film og filmserier. Lad mig citere en autoritet, filmhistorikeren J. P. Telotte, der har en omfattende viden om 1930'ernes biografilm:

"På samme tidspunkt synes Claires koncept af en maskine, som kan standse den daglige tumult, at blive specielt vedholdende for udviklingen af denne genre og specielt dens problematiske teknologiske konstruktion. I tredivernerne kunne man se et udvalg af værker, der i det mindste på det overfladiske niveau bevæger sig i samme retning: film om fantastiske stråler, om indretninger designet til at standse maskiner, om anti-maskine maskiner. Sådan en indretning bliver en anden slags ultimativ maskine, der giver dens ejer kontrol over alle andre maskiner og dermed en følelse af frihed fra en af denne periodes centrale bekymringer: den næsten dommedagsagtige følelse af menneskets totale tab af kontrol, overgivelsen af suverænitet til maskinerne.

Samlingen af fortællinger som fx *Shadow of the Eagle* (1932), *The Mystery Squadron* (1933), *Air Hawk* (1935), *The Fighting Marines* (1935), *The Ghost Patrol* (1936), *Ace Drummond* (1936), *Flight to Fame* (1938) og *Q-Planes* (1939) viste kampen imod disse stråle-udspyende tingester, som bogstaveligt talt gjorde fly og andre maskiner uanvendelige." (Telotte, 1999)

Af den nævnte samling vil jeg udvælge *The Ghost Patrol* (1936) for at tilføje, at den er blevet beskrevet som "en af flere science fiction-westerns lavet i kølvandet på *The Phantom Empire* (1935). Den var baseret på en original historie af manuskriptforfatter Wyndam Gittens. En karakter ved navn Ingraham er opfinder af en superstråle, der får forbrændingsmotorer til at holde op med at fungere. Han holdes fanget af Miller og Oakman, der bruger hans stråle til at tvinge postfly ned ..." (Hardy, 1984)

Citater fra New York Times

En milepæl nås i 1935, da konceptet når et kulturelt højdepunkt med rygter, som gengives i *New York Times*. Her citeres udklip i den originale sprogbrug:

Søndag den 2. juni 1935, sektion 2, side 1, 5. spalte:

Marconi arbejder på ny opfindelse. Mussolini og højtstående officerer fra hæren ser demonstration af det seneste produkt

Af Arnaldo Cortesi

Rom, den 1. juni – Et kommuniké, som hævder, at Mussolini og højtstående officerer fra hæren har overværet en demonstration af en opfindelse, frembragt af Guglielmo Marconi, har skabt fornyet interesse efter en indrømmelse fra opfinder af den trådløse telegraf. Marconi siger, at han sideløbende har arbejdet med forskningsprojekter uden forbindelse med det arbejde med ultrakorte bølger og mikrobølger, som han har brugt de sidste fem år på. Der foreligger ingen nærmere informationer om hans seneste opfindelse. Det siges at være en militær hemmelighed og vil som sådan ikke blive afsløret på nuværende tidspunkt.

Måske arbejder han med en krigsstråle

Nogle udenlandske aviser har i denne forbindelse offentliggjort, at Marconi har rettet en ny trådløs stråle imod biler, som passerede på en vej nær Rom, og forårsaget, at deres motorer standsede. Opfinderen har afvist disse forlydender. Det bemærkes dog, at han benægter at have rettet en stråle imod forbikørende biler, men ikke at have opfundet eller arbejdet på opfindelsen af en stråle, som er i stand til at stoppe forbrændingsmotorer. Benægtelsen udelukker derfor ikke helt, at dette er den forskning, han er involveret i. Det bør pointeres, at dette problem allerede er løst i teorien. Tændret i en forbrændingsmotor er en miniature trådløs sende- og modtagestation, som det vil vides af alle, der lejlighedsvis har bemærket den måde, på hvilken en passerende bil nogen gange forstyrrer modtagelse af kortbølgeradiomodtagelser.

Afstand skaber problemer

Ved at udsende en serie impulser af passende bølgelængde skulle det være muligt at stoppe en motor, siger eksperterne, men problemet er at sende impulser af tilstrækkelig intensitet til at standse en motor over betydelige afstande.

Der er dog på nuværende tidspunkt intet, der tyder på, at det er dette problem, som Marconi arbejder på. Nogle hælder til den overbevisning, at han arbejder på fjernsyn. Men hans arbejdes tydelige militære karakter udelukker dette gæt.

29. august 1935, side 2:

Marconi slutter sig til de italienske styrker i Etiopien. Sandsynligvis for at koordinere kommunikationen

Nærobservationer af 2. grad

Hr. Marconi ankom til Rom, hvor man formoder, at han vil udføre eksperimenter med mikrobølger for at perfektionere en metode til at afbryde tændingssystemet på fly i luften. Adspurgt om disse eksperimenter svarede han: "Jeg har ingen kommentarer."

30. august 1935, side 16, 4. spalte:
Stråler mod fly

Hr. Marconi blev spurgt om rygterne om, at han havde eksperimenteret med korbølgeapparater til at paralyserer flymotorer i luften med og svarede, at han ingenting havde at sige. Han er ikke den eneste mand, hvis navn sættes i forbindelse med anti-fly dødsstråler. Påstanden om, at et sådant våben allerede er tilgængeligt, blev for ikke så længe siden fremsat i Frankrig. Men mens det er let at forstå, hvorfor en franskmænd skulle være ivrig efter at udvikle et forsvar imod luftangreb, er grunden ikke så åbenlys i tilfældet med hr. Marconi. Han kan ikke have Etiopien i tankerne, da Haile Selassie ikke har nogen fly, som er værd at nævne. Det er Addis Ababa, som behøver en god, praktisk dødsstråle mod italienske fly. To hundrede bombefly forlod Napoli med kurs imod Østafrika på blot én dag.

1. september 1935, sektion IX, side 7, 2. spalte:

Amerikanerne tror, at de kan beskytte fly mod radio-"dødsstråler"
Siden det blev bekendtgjort, at Gulielmo Marconi eksperimenterer med såkaldte "dødsstråler" til at slå fly og køretøjer ud med ved hjælp af ultra-kortbølge-signaler, viser forespørgelser blandt amerikanske radioeksperter, at de anser ideen for at være ren fantasi.

For at standse en motor, forklarer de, skulle radioen påvirke det elektriske system i maskinen. Amerikanerne ser ingen grund til, at mekanismen i både fly og biler ikke skulle kunne skjermes imod udefrakommende energi. I praksis vil tændingssystemet i motoren kunne afskærms og dermed være beskyttet mod radioimpulser.

En radiobølge bærer en uendelig lille mængde energi, og ingeniører forstår ikke, hvordan den skulle kunne paralyserer en motor eller maskine. Og selv hvis den kunne udføre tricket, så siger radioteknikere, at energien er så svag, at mekanikken på et fly let kan skjermes imod de usynlige impulser. Flyet har desuden den fordel, at desto højere det befinder sig i luften, desto min-

dre effektiv vil en radioimpuls være, eftersom impulsen svækkes meget, når distancen til senderen øges.

Mens amerikanerne indrømmer deres skepsis, så husker de dog Marconis formanig, da han besøgte USA for to år siden, om at intet inden for trådløs radiokommunikation burde betegnes som umuligt. Han genkaldte smilende, hvordan matematiske troldmænd i år 1900 insisterede på og "beviste", at radiobølger aldrig ville kunne række mere end 165 miles, da Jordens krumning var en barriere for langdistance-signaler. Men i 1901 opfangede Marconi det første transatlantiske signal. Det er farligt at sætte begrænsninger på radiobølger. Hans 40 år lange erfaring med radio giver hans påstande vægt. Videnskabelige grænser er forsvundet, mens han har arbejdet frem mod nye grænseområder. Rapporter fra Italien tyder på, at han afviser at afsløre, hvorledes han håber på at kunne få "fly til at styrte ned fra himlen".

Dr. Goldsmiths mening: "Vi ved, at radioudstyret i fly let kan skjermes imod den larm, som motorernes startsystem frembringer," sagde dr. A. N. Goldsmith, rådgivende radioingeniør og tidligere præsident for Institutet for Radioingeniører. "Denne skjærmning tillader modtagelsen af svage kommunikationssignaler over afstande på hundredvis af miles uden interferens med flyets motorer, og det samme skjold ville være en god beskyttelse imod alle andre radiobølger beregnet til at påvirke tændsystemet og dermed stoppe flyvningen."

Dr. Frank B. Jewett, præsident for Bell Telefon Laboratorierne, siger, at mens han ikke kender noget til det system, som er ved at blive udviklet af Marconi, så mener han, at rapporten fra udlandet "lyder fantastisk" i lyset af den nuværende viden om radioer.

"Hvis vi antager, at en sådan ting er mulig med fly, der bruger moderne motorer," sagde dr. Jewett, "skulle det være let at beskytte dem mod et sådant angreb."

17. september 1935; side 16, 6. spalte:

Marconi-strålen testet med det formål at standse en hær

Genua, Italien den 16. september – Rapporter om, at nyligt afholdte millitærøvelser viser, at hære kan stoppes med trådløse stråler udviklet af Guglielmo Marconi, førte i dag til mange spørgsmål til opfinderen før hans afrejse til Sydamerika.

"Sådanne rapporter overdriker kendsgerningerne meget," udtalte han. "Det er sandt, at visse tests blev foretaget under øvelserne. Jeg var ikke til stede, og under de givne omstændigheder kan man ikke forvente, at jeg fortæller, hvad der blev afprøvet. Jeg kan kun sige, at mit arbejde stadig er på det eksperimentelle stadie, og at alt, hvad der hidtil er blevet skrevet, er rent gætteri. Jeg beklager spekulationer offentliggjort i engelske aviser, fordi de er baseret på falske antagelser og udsætter mig for kritik fra andre videnskabsmænd."

Marconi fortalte, at han forventer at rejse til Eritrea efter sin hjemkomst fra Brasilien næste måned.

1. november 1935, side 12, 3. spalte:
Italiensk erklæring fremsat af Marconi om luftfart: Benægter at have opfundet anti-fly indretning

Han indledte sin gennemgang af rapporterne om, at han havde en indretning, som kunne standse flymotorer, ved at sige: "Hvis De er ivrig efter at høre noget fra mig om en påstået ny opfindelse, med hvilken jeg kan stoppe flymotorer på stor distance eller gøre værre tricks end det, så lad mig forsikre Dem om, at de kan flyve, så meget hjertet begærer, da der ikke vil være noget til at stoppe Dem – i det mindste ikke på nuværende tidspunkt."

Selv om Marconis benægtelse er svagt dobbelttydig og giver plads til den antagelse, at han forventer succes med at skabe en motorstoppende stråle i fremtiden, så var dette enten ønsketænkning eller afspejler et ønske om at lade folk tro, at han udførte farligt og vigtigt arbejde. Hvad end årsagen er, så tager jeg det for givet, at dette arbejde med stråler aldrig har resulteret i skabelsen af en praktisk, fungerende indretning.

Men den tanke, at det var muligt at skabe en motorstoppende stråle, var dermed omhyggeligt plantet i befolkningen. Det særprægede ved rygterne om Marconi garanterede, at de ville sprede sig i den kollektive forestilling og skabe nye og mere vilde fantasier. □

2. del bringes i *UFO-Nyt* nr. 2, 2008.

Kilde:

Magonia 90, november 2005

Oversættelse:

Peder Schultz/KMH

Flyveleder så lysfænomen

Kort før midnat den 23. november 2007 observerede den 37-årige overflyveleder Henrik Nykjær et mystisk lys stige op på den sydlige himmel. Iagttagelsen blev gjort fra kontrollårnet i Aalborg Lufthavn, og flyvelederen fortæller til SUFOI:

”Klokken var 23.48, da min opmærksomhed blev fanget af en lysplet i 185 grader (ca. S) syd for Aalborg by, relativt kraftig i lysstyrke. Det var først og fremmest lysstyrken, der fangede mit øje. Alt for stærk og gul til at være et luftfartsslys. (Kunne ligne en efterbrænder). Lyset havde en stor stighastighed i forhold til horisonten til at starte med. Desuden var hastigheden særlig i starten meget høj. Efterhånden som objektet steg, aftog farten. Dette tolker jeg, som at det var på en skrå opad/væk fra mig bane. Vil anslå hastigheden til 2-3 grader per sekund det første minut eller så. Derefter aftagende. Om dette skyldes et optisk bedrag, eftersom højden til horisonten ændrer sig, er jo også en mulighed.

Formoder objektet bevæger sig i SV retning, eftersom lysstyrke og størrelse aftager med højden. Er efter 4-5 min. kun knapt synlig i ca. retning 220 grader (ca. SV) ca. 30 grader over horisonten. Tiden er rimelig nøjagtig, umiddelbart samtidig med observationen kiggede jeg på vores UTC ur (det er nok en arbejds-skade).

Jeg var alene på vagt. Det var i en stille stund. Der var en ankomst fra SV ikke så længe efter, men vurderede vinkel fra fly til at være uhensigtsmæssig for observation (desuden ville han have baggrundslys fra østkysten).

Har ingen radarspor i nævnte retninger. Vedr. den sekundære radar, så var højdefilter sat fra ground til fl240 (ca. 24.000 ft). Max rækkevidde er mere end 125 nm. Ingen trafik overhovedet i observationsretning indenfor 100 nm. Der var trafik SV og SØ for linie. Den primære radar i Aalborg med rækkevidde 60nm plus var operativ, og der var ingen primære spor i observationsretningen.

Der er jo nok tale om et naturfænomen, men hvad det er, kunne være interessant at vide.”

AF OLE HENNINGSEN

Kontrollårnet i Aalborg Lufthavn, hvorfra lysfænomenet blev observeret. (Fotos: NAVI-AIR)

Ikke fly fra Flyvevåbnet

SUFOI har forespurgt Flyvertaktisk Kommando (FTK) i Karup, om man her kan hjælpe med at identificere det observerede lys. I en mail dateret 4. december 2007 svarer FTKs OPSCENTER, at man har kontaktet flyvestationerne i Aalborg og Skrydstrup, om de har haft fly i området i det nævnte tidsrum. Men det eneste Flyvevåbnet har haft i området, er en C-130J (Hercules transportfly), der kom hjem fra Grønland. Den landede i EKYT (Aalborg Lufthavn) 00.26 lokal tid, og er helt sikkert registreret af kontrollårnets vagthavende, siger FTK.

Ikke meteor eller satellitundergang

En sovjetisk satellit, SL-6 R/B(2) opsendt i 1992, er den nævnte dato if. SPACE TRACK, The Source for Space Surveillance Data, brændt op i Jordens atmosfære, men dette lysfænomen har tilsyneladende ikke været synligt fra Danmark.

Der er ikke hos SUFOI modtaget andre rapporter om ufo-fænomener via www.ufo.dk, ligesom Dansk Ildkuglecentral under Astronomisk Selskabs Meteor Sektion heller ikke har modtaget rapporter fra det pågældende tidspunkt. Den lange observationstid, som flyvelederen har bekræftet og i øvrigt er sikker på, er heller ikke i overensstemmelse med en ildkugle – et meteor.

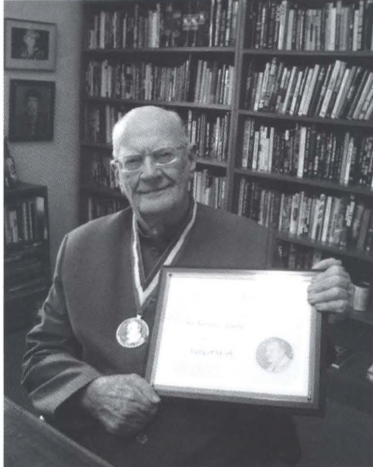
Endvidere tyder beskrivelsen af fænomenet heller ikke umiddelbart på en observation af en satellit, fx en Iridium-satellit, der kan give meget kraftige, også gentagne lysglimt på himlen.

Indtil videre er det observerede lysfænomen derfor ikke identificeret, men *UFO-Nyts* læsere er meget velkomne til at komme med kommentarer.

Hold dig opdateret på www.ufo.dk om danske observationer.

90-års fødselsdag

Science fiction forfatteren Arthur C. Clarke fyldte 90 år i december 2007 med tre ønsker for fremtiden: Opdagelse af nye og renere energiresourcer, varig fred i Sri Lanka samt opdagelse af andre intelligensvæsener i universet.

Science fiction forfatteren Arthur C. Clarke, der har boet og virket i Sri Lanka siden 1954, kunne den 16. december 2007 fejre sin 90 års fødselsdag i Colombo. Clarke har modtaget utallige æresbevisninger og priser. Her sidder han med Robert A. Heinlein Award i september 2004.

Ved en sammenkomst i den anledning med deltagelse af videnskabsmænd, astronauter og regeringsrepræsentanter fortalte han, at han altid har troet på, at vi ikke er alene i universet. Vi venter på at få "en opringning" eller et tegn. Hvornår dette sker, har vi ingen

anelse om, men jeg håber på, at det vil ske snarest, udtalte han.

Arthur C. Clarke har et langt forfatterskab bag sig med mere end 100 bøger. Især hans bog "2001 – en odysse i verdensrummet" blev en verdenssucces – også på filmplænen. Den er løst baseret på Clarkes novelle "The Sentinel", men blev til en roman, mens han sammen med Stanley Kubrick arbejdede på et filmmanuskript. Kubrick bad Clarke om at skrive en roman med det specifikke formål at lave en god science fiction-film, og der blev stadig skrevet på romanen, mens filmen blev indspillet.

Asteroiden (4923) Clarke er siden opkaldt efter Arthur C. Clarke. Og ikke nok med det: En dinosaur (Serendipaceratops arthurclarkei) er også blevet opkaldt efter forfatteren.

Clarke har i sine bøger teknisk korrekt beskrevet og beskæftiget sig med rumfart, længe før det blev almindeligt, og han er bl.a. kendt for sin meget tidligere beskrivelse af den praktiske anvendelse af kommunikationssatellitter.

I tidsskriftet *Wireless Worlds* februar 1945-udgave beskrev han således i et indlæg, hvor langt lodret op i atmosfæren, de tyske V-2

raketter egentlig kunne flyve og foretage vigtige videnskabelige målinger, hvis det ikke lige var, fordi de hidtil var blevet sendt mod vest i en mere vandret bane og havde ramt og forårsaget store ødelæggelser i bl.a. London. Altså noget af et efterkrigsprojekt, som han nok så britisk udtrykte det.

I sit nu 63 år gamle indlæg gjorde han endvidere opmærksom på, hvorledes man rent praktisk kunne opsende og med stor fordel anvende satellitter i geostationære baner til kommunikationsformål. I en bestemt højde over ækvator (ca. 36.000 km) vil satellitter nemlig have en omløbstid om Jorden på præcis 24 timer, og dermed vil de i praksis hænge stille på et bestemt punkt over jordoverfladen.

Arthur C. Clarke har i nogle år på grund af sygdom været bundet til en kørestol, men fejrede sin 90 års fødselsdag i selskab med bl.a. den sovjetiske astronaut Alexei Leonov, der i 1965 var det første menneske, der var på vandring i rummet. Sammen med Sri Lankas præsident, Mahinda Rajapakse, sang Leonov og de øvrige gæster med på "Happy Birthday" for forfatteren.

Ole Henningsen

Japan og ufoerne

Vi har ingen bekræftede rapporter om uidentificerede flyvende objekter fra det ydre rum, siger regeringen officielt. Men jeg tror nu alligevel på dem, tilføjer dens talsmand!

Det vakte nogen munterhed hos de forsamlede pressefolk, da den japanske regerings talsmand i december 2007 på et pressemøde skulle forklare nærmere om regeringens politik på ufo-området, for talsmanden holdt sig ikke kun til den officielle udtalelse.

Hele historien startede, da Ryuji Yamana, medlem af oppositionspartiet Japans demokratiske Parti, fik svar på sit spørgsmål om Japans officielle indstilling til

ufo-spørgsmålet. I sit skriftlige svar slog regeringen fast, at man ikke havde bekræftede rapporter om uidentificerede flyvende objekter fra det ydre rum. Man tilføjede endvidere, at det japanske luftvåben ofte havde observeret fugle og andre ting fra deres fly, men ingen ufoer. Der holdes et vågent øje med det japanske luft- rum, og man er altid parat til at sende kampfly på vingerne for at forfølge mystiske objekter i luften, sluttede regeringen sit ufo-svar.

På et senere pressemøde redegjorde regeringens øverste talsmand, kabinetssekretær Nobutaka Machimura, for dette synspunkt, men tilføjede til for-

bløffelse og stor morskab for de forsamlede pressefolk, at han da selv var fuldstændig overbevist om, at ufoer eksisterer. Der udspandt sig senere en diskussion om, hvilke juridiske love og paragraffer, der kunne tænkes at være involveret, hvis der skulle lande ufoer i Japan.

Japans premierminister, Yasao Fukuda, er efterfølgende blevet spurgt om hans mening om ufoer, men han svarede ret så diplomatisk, at deres eksistens endnu ikke er blevet bekræftet.

Ole Henningsen

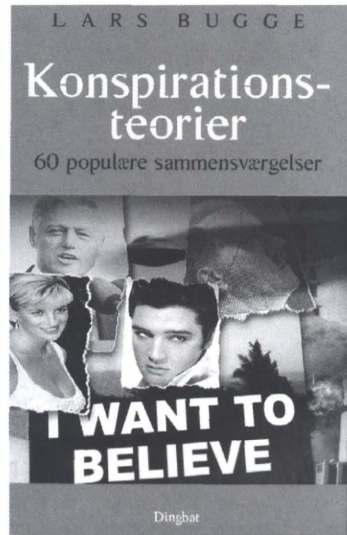
Lars Bugge:

Konspirationsteorier

– 60 populære sammensværgelser
Pris: kr. 49,95

Skal man tro på blot et fåtal af de konspirationsteorier, der flourer, ser verden en del anderledes ud, end vi almindeligvis forestiller os. Månen er stadig uberørt land. Videnskabsfolk står bag AIDS-epidemien. I Sydamerika huserer et undsluppet rum-husdyr ved navn El Chupacabra. Paul McCartney er død. Vi er alle fanger i et avanceret computerprogram. Og så er O.J. Simpson i øvrigt uskyldig.

60 vanvittige, underholdende og tankevækkende konspirationsteorier fra hele verden er samlet i denne paperback på 219 illustrerede sider med det bedste fra Lars Bugges to første bøger om sammensværgelsernes farverige verden.

50 år med ufoer

SUFOI's store udgivelse om 50 års rapportarbejde skrevet af Toke Haunstrup. Rapporten er på 144 sider og velillustreret. Pris kun kr. 180,00

Bestillingskupon

Bestil ved at udfylde denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede materialer og send kuponen til: **SUFOI, Postboks 95, 6200 Åbenrå**. Ved bestillinger på kr. 250,00 og derover fremsendes faktura. Porto/ekspeditionsgebyr ved bogbestilling er på kr. 30,00.

Navn: _____

Adresse: _____

- Toke Haunstrup: 50 år med ufoer kr. 180,00
- UFO-Nyt særnummer (UFO-Nyt nr. 4/2007) kr. 79,00
- Konspirationsteorier - 60 populære sammensværgelser kr. 49,95

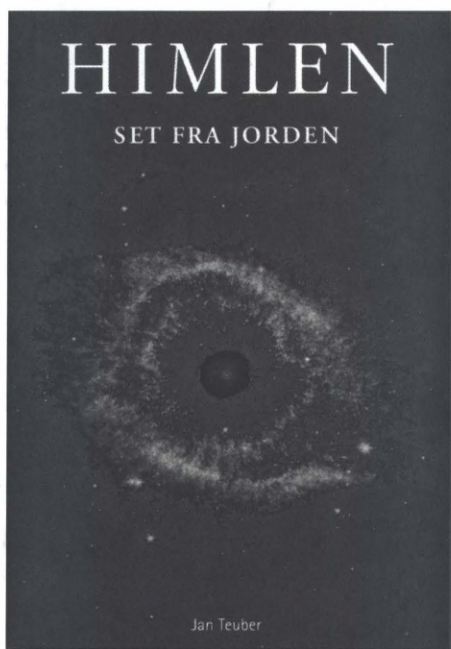
AFU
Anders Liljegren
Box 110 27
S-600 11 Norrköbing

En astronomisk rejse

Jan Teuber er aktuel og på banen igen. Denne gang med et utroligt flot opslagsværk med titlen "Himlen set fra Jorden".

"Bogen indbyder læseren til en spektakulær astronomisk rejse. Dens æstetiske og betagende billeder er ledsaget af korte og informative tekster, der næsten som i et kunstkatalog introducerer læseren til universets farverige og tankevækkende frembringelser, abstrakte så vel som naturalistiske," for nu at citere starten af forfatterens eget forord til "Himlen set fra Jorden".

Netop de ret korte tekster og informationer om de enkelte emner gennemillustreret ved hjælp af ofte dobbeltsidede fotografier karakteriserer denne dejlige udgivelse, og ledte straks tanken hen på et værk, der kunne være udgivet af et kunstmuseum.

Jan Teuber: Himlen set fra Jorden – en astronomisk rejse, Gyldendal 2007, 200 sider, indbundet. Kr. 299,00. Kan bestilles på www.gyldendal.dk.

Jan Teuber er født i 1948, astrofysiker med speciale i kosmologi, forfatter og oversætter med en lang række værker bag sig med sideløbende stor produktion af artikler til videnskabelige tidsskrifter og populærvi-

denskabelige magasiner samt omfattende foredragsvirksomhed. Jan Teuber skriver i et let forståeligt, men alligevel informationsmættet sprog og er en glimrende naturvidenskabelig formidler.

Forfatteren tager i den netop udgivne bog med udvalgte, gamle stik udgangspunkt i menneskehedens fortid og vort gradvist ændrede verdensbillede frem til vore dages muligheder for at opdage og måle detaljer på vore naboplaneter og vor egen stjerne Solen. Med de nyeste optagelser fra vort solsystem bevæger vi os sammen med kometerne ud forbi de transneptunske objekter, som Pluto tilhører, Kuiperbæltet, og nu er det stjernerne og de fjernereliggende tåger og galakser, der pryder siderne. Et afsnit med omtale af og billeder fra "astronomiens værksteder", observatorier, radioteleskoper samt naturligvis Hubble Rumteleskopet afslutter bogen.

Det er en fornøjelse blot at sidde med bogen i hænderne og blade gennem de mange utrolige fotos. Selv om man som astronomi- og rumfartsinteressert har haft mulighed for at se mange af tingene tidligere bl.a. på internettet, så fascineres man alligevel over den skønhed og storslåethed, billederne af de fjerne himmelstrøg rummer.

Som forfatteren gør opmærksom på, så har den moderne teknik til optagelse og behandling af billeder givet mennesket en ny og langt mere direkte adgang til rummets pragt. Den har gjort, at vi nu bedre kan stille skarpt på universets fjerne egne og se detaljer, som ingen havde drømt om tidligere. Dette kræver ikke nødvendigvis rumbaserede teleskoper i milliardklassen – ofte kan der optages de mest betagende billeder med mere beskedent udstyr. Et kig på fx danske amatørastrofysikers optagelser via internettet kan vise dette med al ønskelig tydelighed.

Jan Teuber er aktuel. Om det så er på Bogmessen i Forum, hvor han det ene øjeblik interviewer en klimaforsker om den globale opvarmning og øjeblikket efter sammen med astrofysikeren Anja C. Andersen fæmælt, men med et smørret grin præsenterer deres nyeste fælles værk "Stjernestunder". Eller som nu: Aktuel med en utroligt flot og medrivende rejsebeskrivelse ud i universets dybder.

Det er ikke en decideret astronomisk lærebog. Det er mere en astronomi-billedbog, men så absolut lærerig og anbefalelsesværdig. Der er tungtvejende grunde til at kigge nærmere i denne bog, der med sit store format i sig selv vejer 1,7 kg! □

Ole Henningsen